

Casa Corpului
Didactic Neamț

Anul IX Nr. 3/
octombrie 2011

ȘCOALA MODERNĂ

Calitate

Competitivitate

Distincție

Casa Corpului Didactic Neamț

Publicație pentru dezvoltare profesională și managerială în educație

Cuprins

Pagina deschidere/1

Cuvânt înainte/2

Simpozion Internațional: „Rolul calculatorului în educarea copiilor” Ediția a II-a/3

Emploi d'une plateforme multimedia dans l'apprentissage du FLÉ a un public age de 11 a 19 ans (I)/7

Literatura universală pentru copii - o oportunitate de a învăța o limbă străină prin intermediul unui conținut familiar și o modalitate de dezvoltare a atitudinii pozitive față de învățare/11

Leadership vs. Management/13

Managementul resurselor umane/16

De pe ulița copilăriei "În Pridvorul Satului" Plăieșu, Com Timișești, Neamț/19

Sănătatea pământului depinde de noi !/21

Viitorul Planetei Albastre/23

Detenția anticomunistă/26

Revista școlară /29

Stagiu de cercetare postdoctorală în Louvain-la-Neuve/32

MALLtilingvism – voci și culoare /34

Eurodidaweb – o nouă mobilitate de formare continuă

Comenius la Colegiul Național Calistrat Hogaș/37

Căi de acțiune pentru îmbunătățirea motivației și calității în mediul educațional/38

Dimineți londoneze/40

**Stimați cititori și colaboratori ai revistei noastre,
Vă dorim să aveți un an școlar plin de realizări profesionale și personale!**

Echipa Casei Corpului Didactic Neamț

Întreaga artă a instruirii constă în capacitatea de a trezi curiozitatea naturală a minților tinere cu scopul de a-și satisface această curiozitate ulterior.

Anatole France

„...un învățător capabil, activ și conștiincios, aflându-se în mijlocul a cincizeci de școlari, poate cu ușurință a deștepta și dezvolta deodată câteștrele însușirile bune ale fiecărui copil din clasa sa, adică: fizice, intelectuale și morale, fără de care un școlar, pe lângă că nu poate îmbucura pe părinții sau crescătorii săi, apoi nu poate deveni

chiar nici folositor Patriei în care s-a născut și care îngrijește de el, așteptându-l cu brațele deschise pentru viitorul și înflorirea ei”.

Ion Creangă

„...Trecând de la joc la seriozitatea învățării, copilul devine școlar. În această perioadă, copiii încep să devină curioși, în special după povești. Este vorba de a le da reprezentări, care nu li se oferă direct. Lucrul principal este aici sentimentul, ce începe a se trezi în ei, că încă nu sunt ceea ce trebuie să fie și dorința vie de a deveni cum sunt adulții, în cercul cărora trăiesc.”

Georg Wilhelm Friedrich Hegel

“Educația este cultura caracterului, cultura e educația minții”.

Mihai Eminescu
Educație și cultură – 1875

Casa Corpului Didactic Neamț este una din cele mai importante organizații în domeniul expertizei educaționale, o organizație care caută mereu căi și soluții pentru demersuri proprii, nu întotdeauna simple. Căutarea și, mai mult decât atât, investigarea unor noi căi ale schimbării în educație, sunt firești pentru orice organizații care "învăță din și prin ceea ce fac zi de zi".

Revista „Școala Modernă” urmărește să răspundă nevoilor reale ale școlilor și ale sistemului de învățământ.

Fiecare articol din revistă își propune să genereze, într-un fel sau altul, idei de politici educaționale, care - odată pilotate cu succes – să poată fi multiplicare la scară largă.

Consider că fiecare cititor va găsi în paginile revistei noastre cel puțin un lucru la care merită să reflecteze, cel puțin o idee care să sprijine fundamentarea unor viitoare acțiuni.

Și nu uitați: „Este în puterea noastră să facem „capitalul copiilor să danseze”. Să credem așadar în rosturile învățaturii pe care, de la Spiru Haret încoace, le tot invocăm în spiritul unei tradiții sănătoase. E singura credință ce poate aprinde minima speranță ... de a izbândi!

Profesor Mihaela Sofronia
Director al Casei Corpului Didactic Neamț

SIMPOZION INTERNAȚIONAL: „ROLUL CALCULATORULUI ÎN EDUCAREA COPILOR” EDIȚIA A II-A

ÎNVĂȚĂTOARE BLAGA VIOLETA ȘCOALA CU CLASELE I-VIII TIMIȘEȘTI

Simpozionul a devenit o activitate de perfecționare a cadrelor didactice eficientă, lejeră, captabilă, antrenantă, dar care presupune foarte multă concentrare, studiu, selecție și experiență din partea celor care organizează sau participă.

Provocarea pleacă din temele ce oglindesc o realitate, o necesitate care poate asigura un drum firesc spre o perfecționare a unor strategii didactice ce pot fi implementate în

Calculatorul câștigă din ce în ce mai mult teren în viața și timpul nostru. Se tot vorbește despre aspectele negative ale acestuia dar trebuie canalizată atenția și măiestria de a fi utilizat și spre partea benefică, deloc neglijabilă: poate fi un excelent auxiliar exemplificând, subliniind, preluând, chiar, unele din segmentele lecției, atât ale copiilor cât și ale cadrului didactic...dar toate acestea fiind coordonate de managerul lecției, care

noile schimbări ce survin atât de repede și inopinat, încât nevoia de perfecționare, pregătire continuă devine un necesar indisolubil.

2011- este anul în care am reluat coordonarea unei astfel de activități de perfecționare, schimbându-i conotația, față de anul precedent, având alături de noi șapte școli din străinătate: 4 școli din Serbia, 2 din Republica Moldova și 1 din Franța. Nu au putut fi prezenți alături de noi

procesul instructiv-educativ, dând acestuia un caracter formativ, activ - participativ.

este cadrul didactic, mereu aflat în competiție cu ambiția și dorința sa de experimentare, aliniere la

decât prin materialele expediate cu ajutorul Internetului și prin prezentarea unora dintre

acestea cu ajutorul camerei web, demonstrând încă o dată cât de ușor este să vizualizezi și să asculți un coleg la distanțe de peste 1 000 de km. Astfel am avut ocazia să descoperim informații noi, diferite de ale noastre privind sistemul de învățământ din Serbia, privind perfecționare a continuă a cadrelor didactice, prin intervențiile d-nei Rodica Almăjan, Coordonatoarea Departamentului pentru Învățământ al C. N. M. N. R. din Serbia și a d-lui director al Școlii Elementare „2 Octombrie” Nicolint-Serbia.

S-au vizualizat materialele colegilor din Republica Moldova și Franța, descoperind în comparațiile ulterioare derulării materialelor multe asemănări în munca noastră didactice: calități ale cadrelor didactice, preocupări privind îmbunătățirea pregătirii copiilor, atenție deosebită acordată noilor tehnologii,

a cadrului de lucru din școli, privesc astăzi cu seriozitate și interes de societate, demonstrând încă o dată faptul că

aceste instituții dețin controlul și derularea planificată, adecvată și corespunzătoare a educației, fiind liantul aspectelor pozitive dintre influențele educative radiate de celelalte

instituții, de societate.

Am avut astfel ocazia ca prin managerul acestei instituții, prof. Chirilă Mariana, să prezentăm realizările din cadrul modernizării școlii,

aflate permanent în concurență cu succesele, progresele elevilor din cadrul procesului instructiv-educativ.

Deschidere a festivă a activității a putut constitui și un moment de bilanț la care primarul comunei Timișești, d-nul Groza Romică, a completat cu recentele măsuri luate privind „imaginea școlii” în planul de activități al Consiliului Local, a subliniat bunele relații dintre cele două instituții care aduc mari beneficii comunității.

Invitații

simpoziului au prezentat informații deosebit de importante privind: „Istoria Calculatoarelor de-a lungul secolelor”

, prezentat de prof. univ. dr. Constantin Sărmășa

nu, de la Universitatea tehnică „Gheorghe Asachi” Iași / Facultatea de electrotehnică, „Introducerea calculatorului în

experiențele chimice” din cadrul lecțiilor de laborator de la Facultatea de chimie a Universității Alexandru Ioan Cuza din Iași-materiale prezentate de conferențiar doctor Humelnicu Doina și Humelnicu Ion, „Calculatorul privit ca instrument de învățare și petrecere a timpului liber util și practic” – d-na profesoară Lenuș Pintilie de la Colegiul Național „Ion Creangă” Târgu - Neamț, „Calculatorul și religia” – prezentat de preot paroh Gavriloaia Petru, „Importanța calculatorului în măsurile de prevenire pentru: violență, consum de droguri, îmbolnăvirea cu HIV” – asistent medical Gavriloaia Mina, reprezentantul Fundației Pentru Sănătatea Comunității și a Familiei – Iași. Pe parcursul derulării materialelor înscrise în simpozion, domnul Inspector General Adjunct Munteanu Vasile a canalizat atenția cadrelor didactice asupra principalelor coordonate privind educația copiilor: deprinderea acestora cu noțiuni și abilități practice de bază, punându-se accent major pe latura formativă, pe adaptarea rapidă a teoriei la viața practică de zi cu zi, evitarea formalismelor, a rutinei, atragerea copiilor în cât mai multe activități care să le

dezvolte motivația de a învăța, de a se autoeduca. În paralel cu educarea copiilor trebuie să asigurăm colaborarea cu părinții acestora, să le câștigăm încrederea și atașamentul, pentru că ei pot constitui adevărații

parteneri ai noștri în procesul de formare a personalităților tinere. În simpozion au fost înscrise 64 cadre didactice: educatoare, învățătoare, profesori din toate disciplinele școlare, cu 72 de materiale, fiecare susținându-și baza experimentală prin care au ajuns la performanțele unor rezultate ce se merită a fi popularizate. Nou

pentru această ediție a fost faptul că am avut

alături de noi și elevii. S-au înscris la activitate 62 de elevi, cu 55 materiale, din domenii și discipline diferite. Fiecare a avut ocazia să prezinte și să vorbească despre obiectul sau activitatea pentru care a simțit o oarecare afinitate, i-a făcut plăcere și a dorit să o împărtășească și altora în scopul de a se verifica, a fi completat și apreciat. Rând pe rând s-au derulat lecții de istorie, biologie, limba română, religie, curiozități și cultură generală, nelipsite jocuri, creații literare, monitorizări ale activităților extracurriculare.

Activitatea s-a încheiat dar pentru organizatori mai există o etapă importantă: diseminarea proiectului, care în acest an privește realizarea unei colecții de materiale ce vor deveni materiale didactice pentru toți elevii și cadrele didactice înscrise, primind codul ISSN, iar rezumatele materialelor vor constitui paginile unei cărți ce va îmbina „teoria calculatorului” cu practica descoperită în materialele creative ale simpozionului. Fiecare participant va primi până la finalul acestei luni „mapa simpozionului” având posibilitatea să aprofundeze materiale ce au fost

succint prezentate în derularea activității propriu-zise.

Încă o dată, echipa de lucru a acestui proiect din Școala Timișești: director Chirilă Mariana, înv. Predoaia Dorina, Andrei Olguța, Afloarei Crina, Onu Vasilica, Trofin Lili, Pralea Carmen, Iacob Marilena, prof. Atomei Oana, Diaconu Nina, Pricopie Mihaela a dovedit abilitatea de a se grupa și a-și împărți sarcini, de a canaliza finalități eficiente, de a arăta importanța muncii în echipă, colegialitatea și interesul comun fiind liantul principal.

EMPLOI D'UNE PLATEFORME MULTIMEDIA DANS L'APPRENTISSAGE DU FLE A UN PUBLIC AGE DE 11 A 19 ANS (I)

Communication scientifique

pour le Congrès de la Fédération Internationale des Professeurs de Français
F.I.P.F. de Prague
7.09.2011-11.09.2011

PROFESOR ALEXANDRU MÎȚĂ LICEUL TEORETIC "MIHAIL KOGALNICEANU" VASLUI

Avant-propos

Les Lumières, Jean-Jacques Rousseau et tout ce qu'il a inspiré, depuis la pédagogie de Maria Montessori, au début du XXème siècle jusqu'à la pédagogie contemporaine du Japon ... A l'âge de douze ans, l'élève, tel que se le représente Rousseau, serait un enfant sain, vigoureux, insouciant. C'est alors que l'éducation intellectuelle peut commencer. Il faut profiter de l'intervalle de temps très court où l'individu « peut plus qu'il ne désire », temps qui précède « l'éveil des passions » pour lui enseigner des choses utiles et former son intelligence. En ce qui concerne son initiation aux sciences, il faut le guider pour en déduire lui-même les lois, « qu'il n'apprenne pas la science, qu'il l'invente ». Il faut à tout prix éviter qu'il s'ennuie en gardant à l'esprit un principe pédagogique : l'utilité.

En voilà autant de souches qui m'ont inspiré dans ma démarche de mieux faire pour motiver mes élèves, âgés entre 11 et 19 ans dans l'apprentissage de la langue française. Ce que je vais vous démontrer ici, c'est un court ciné-vérité didactique qui s'est passé dans les 4 dernières années, dans un lycée de Roumanie où je déroule mon activité de

professeur de FLE et de membre de l'Association Roumaine des Professeurs de Français: le Lycée Théorique « Mihail Kogălniceanu » de Vaslui.

A part les théories de Rousseau que j'ai tant aimées, il y a eu, à la base de mon aventure informatique pour rebâtir la motivation pour l'apprentissage du FLE, un fameux cours de formation, en deux épisodes : le premier, en 2005, a eu lieu dans l'Institut Azurlingua de Nice et le second, en 2008, à l'école des langues CIEL de Brest (France). Le point commun de ces deux cours de formation auxquels j'ai eu accès grâce au programme Comenius de la Commission Européenne, a été la rencontre avec un AS des nouvelles technologies dans l'apprentissage des langues, le professeur Thierry Perrot. J'ai pris la trace de mon maître et, la deuxième fois, à Brest, où il avait déménagé en préférant le Nord au Sud et en traversant la France en

diagonale pour aller s'y établir - tout à fait inhabituellement pour un Français – j'ai décidé alors pour aller compléter mon savoir-faire concernant les logiciels et les stratégies qui viennent avec, qu'on peut utiliser pour rendre plus efficace la classe de FLE. Célèbre dans les milieux pédagogiques qui se tiennent au courant des dernières trouvailles du domaine, M Thierry Perrot est un spécialiste que je respecte énormément et qui a pour autant éclairci la route des nouvelles technologies pour bien des professeurs de FLE de tout le monde : quand je prononce « Thierry Perrot » maintenant, je dis simultanément « mon ami, mon professeur, mon maître es nouvelles technologies, auteur de bonjourdefrance.com, de polarfle.com, de Peinture FLE, d'Usine à Quiz, de LexiqueFLE et de Phonétique FLE.

La solution pédagogique de la plateforme dont je vous parle, a été le résultat des accumulations multiples, une sorte de puzzle fait de différents logiciels, de stratégies didactiques plus anciennes et plus nouvelles, mais qui demandaient un nouveau contexte pour être mises en place ainsi que de la nécessité d'identifier des

partenaires nationaux et internationaux désireux de se joindre à une telle aventure en même temps didactique qu'informatique. Les cours de Thierry Perrot sur place, à l'institut CIEL de Brest, je les conseille chaleureusement à tout professeur, surtout à ceux qui croient aux bienfaits des nouvelles technologies: on apprendra comment se servir de toute une cohorte de logiciels, de stratégies de

classe pour introduire les nouvelles technologies mais aussi de petits bijoux comme faire un site web ou travailler en Flash, qui sont autant de notions indispensables pour le travail avec et sur une plateforme multimédia.

1. Les logiciels pré-requis

Tout professeur qui veut utiliser une plateforme multimédia dans sa classe devrait maîtriser:

- tout d'abord, l'ensemble des logiciels de traitement de texte, soit qu'il s'agisse de la gamme

Microsoft ou de ses équivalents gratuits et en libre téléchargement de Libre Office ou de Open Office (il y a le Word/Doc, le tableur ou Excel, le Power Point ou ses équivalents pour les présentations, les bases de données) ;

- ensuite, des logiciels pour la construction indépendante de quiz de divers types : Hot Potatoes, les logiciels autrichiens de la

gamme Maker (Tetris Game Maker, Memory Game Maker, Matching Game Maker, Sentence Game Maker, Comprehension Task Maker) ;

- plus spécialisés encore (et malheureusement pas du tout gratuits hors le très utilisé Reader), les logiciels de la gamme Adobe – et il faut commencer avec Flash, Captivate et Professional Reader en vue de la création de documents multimédia, de tests complexes, bref de toute une palette de fichiers qui puissent être intégrés sur une plateforme.

2. La plateforme en intranet. La plateforme sur internet. La solution Claroline

On a deux solutions pour l'installation d'une plateforme destinée à l'apprentissage des langues dans le milieu scolaire préuniversitaire. Etant donné que la solution dont je vous parle – le logiciel proposé par le Consortium européen Claroline – se présente sous forme de combinaisons entre langage php et base de données mysql, il y a la possibilité de choisir l'intranet de l'institution comme milieu plus sécurisé de travail avec les élèves et donc de l'installer sur un ordinateur de la salle informatique. C'est juste cet ordinateur qui jouera le rôle de serveur et de depositaire de l'information de votre plateforme, soit qu'il s'agisse de vidéos (qui pèsent le plus lourd) ou de paquets SCORM (qui sont des créations complexes qui contiennent dans un seul « colis » multimédia des présentations, des vidéos et des tests réalisées à l'aide des logiciels spécialisés tels que Hot Potatoes, Learning Content Development System de Microsoft ou Flash d'Adobe). L'avantage immédiat de cette solution est donné par l'espace très généreux dont on dispose pour ses ressources, équivalent à la capacité du disque de l'ordinateur qu'on a choisi pour serveur. De nos jours, on peut parvenir jusqu'à plusieurs téraoctets de stockage, un espace gigantesque qui dépasse largement le nécessaire d'un professeur de langue française. Mais, comme toute solution apportant un avantage de rêve, l'intranet de la plateforme vient aussi avec son majeur obstacle: on peut l'utiliser seulement à l'école, dans l'institution. Pour

diffuser ce contenu à l'extérieur, il y a l'alternative: soit l'institution devient diffuseur d'internet (ou noyau), procédure assez compliquée et même coûteuse; ou bien, on loue son espace sur internet sous contrat avec un diffuseur autorisé. Bien que payant, le procédé n'est pas cher du tout, au niveau d'une institution un montant d'une centaine d'Euro par année pour un espace de stockage assez élevé (4-5 gigabits) n'est pas une somme colossale. En plus, on a l'avantage d'enregistrer son propre nom de domaine, avec un suffixe à choix, pour personnaliser plus son entreprise. Comme bonus, on a une sécurité garantie des données et une copie du site à tout moment – pour toute éventualité. L'installation de la plateforme en intranet ou sur Internet comporte des connaissances plus avancées à l'égard des sites construits en php/mysql, mais il y a des modalités d'auto-apprentissage dont on peut se servir, à partir des tutoriels et des forums qui se trouvent sur la Toile. Si on a de la chance, on peut faire appel à l'informaticien de l'institution ou aux professeurs qui y enseignent les nouvelles technologies.

Pourquoi choisir Claroline ? D'accord, à ce point, je suis un peu subjectif car j'ai l'honneur de faire partie du Consortium européen portant le même nom, censé développer ce logiciel. Je vais vous introduire vite Claroline mais je dois vous avouer qu'auparavant j'ai testé plusieurs types de plateforme, en commençant par Moodle. Je ne vous déconseille aucune

alternative à Claroline, mais je vous partage mon opinion avisée de testeur assez expérimenté, avec 4 ans actifs de « Claro ». Les essais et les tests que j'ai effectués sur ces plateformes ont été des épreuves communes dans lesquelles j'ai impliqué des groupes d'élèves, j'ai passé des mois pour essayer chaque outil, d'innombrables heures devant l'ordinateur pour observer et corriger des défauts de système. Alors, voilà mes observations synthétisées sur les principaux logiciels open-source qu'on peut trouver en libre téléchargement sur Internet – autant d'arguments, selon moi, pour choisir Claroline:

a. Moodle : open-source véritable, donc gratuit 100%, Moodle est assez difficile à manier par un prof débutant dans les nouvelles technologies et encore plus difficile à manœuvrer pour le destinataire final qui est l'élève. Je le conseille plutôt pour des institutions d'enseignement supérieur. La communauté Moodle est très large, les petits logiciels d'ajout sont nombreux, mais hélas, le résultat a une forme assez compliquée qui peut effrayer ou éloigner l'utilisateur qui n'a jamais vu ou utilisé de plateforme. Alors, Moodle : très fort, très compétent, mais à prendre (lire, à télécharger) avec beaucoup de précaution.

b. Dokeos : dérivé de Claroline, avec une interface intéressante, Dokeos a quelques déficiences majeures : il est difficile à installer et n'est pas entièrement gratuit. La version open-source est donc

limitée à quelques applications et n'est pas garantie, pour vous diriger plutôt vers sa version payante.

c. Docebo : dérivé de Moodle, je ne le conseille pas pour les débutants. A la manière de Dokeos, plusieurs fonctions sont destinées seulement à la version payante.

Claroline a été mon choix définitif : 100% open-source, facile à installer, logique à utiliser, compréhensible pour les nouveaux usagers, avec des applications multiples, solide comme construction et adaptable aux besoins des professeurs et des élèves. C'était donc le souffle d'espoir, l'air frais dont j'avais besoin sur ce territoire informatique que je voulais conquérir dans le bénéfice des armées d'élèves.

Claroline est le produit principal du Consortium homonyme, organisation internationale dont j'ai l'honneur de faire partie. Le Consortium Claroline est une association internationale sans but lucratif qui a pour objectif d'organiser la promotion et le développement de la plate-forme Claroline, notamment sur les plans technique et pédagogique. Il a vu le jour le 23 mai 2007 lors de la

seconde édition de la conférence annuelle des utilisateurs de Claroline qui s'est tenue à l'Université de Vigo, en Espagne. A ses débuts, le Consortium réunissait cinq institutions fondatrices :

- Université Catholique de Louvain, Belgique
- Haute Ecole Léonard de Vinci, Belgique
- Universidade de Vigo, Espagne
- Université du Québec à Rimouski, Canada
- Universidad Católica del Norte, Chili

A présent, ces membres fondateurs ont été rejoints par plusieurs autres institutions qui ont acquis le statut de membre effectif :

- Ecole Centrale de Lyon, France
- Université Blaise Pascal de Clermont-Ferrand, France
- Université de Montpellier 2, France
- Université de Bordeaux 1, France
- AWT Agence Wallonne des Télécommunications, Belgique
- Université Jean Monnet de Saint-Etienne, France
- EMLYON Business School, France
- University of Columbia School of Law, USA

C'est donc une communauté qui grandit, des besoins et des envies qui se

rencontrent. Le Consortium répond à une nécessité de coordonner les efforts des différents acteurs impliqués dans le projet Claroline. Utilisateurs et développeurs y trouvent un nouvel espace de partage et d'échange. Le Consortium a pour objectif principaux de fédérer la communauté d'utilisateurs et d'instaurer des relations dynamiques et efficaces entre ses membres. Il a également pour mission la définition de la stratégie d'évolution de la plate-forme. Cette collaboration renforcée donne à Claroline un élan nouveau en matière de développement et de visibilité. La plate-forme évolue donc plus rapidement, en conformité avec la société de la connaissance et des compétences, et peut compter sur un réseau étendu de partenaires privilégiés aux quatre coins du globe.

Ma mission que je me suis formulée à l'intérieur de ce Consortium a été de tester la plateforme dans le milieu collégien et lycéen, d'intervenir avec des observations et des suggestions pour corriger des erreurs de programmation et pour suggérer de nouveaux outils.

LITERATURA UNIVERSALĂ PENTRU COPII - O OPORTUNITATE DE A ÎNVĂȚA O LIMBĂ STRĂINĂ PRIN INTERMEDIUL UNUI CONȚINUT FAMILIAR ȘI O MODALITATE DE DEZVOLTARE A ATITUDINII POZITIVE FAȚĂ DE ÎNVĂȚARE

**PROFESOR MARIANA AURORA MOSCALU
GRUP ȘCOLAR ECONOMIC ADMINISTRATIV
PIATRA-NEAMȚ**

Studiul limbilor străine este introdus abia în a doua clasă în învățământul primar din România, dar ele pot fi studiate opțional începând cu clasa întâi. Este cunoscut faptul că manualele de limba engleză din ciclul primar conțin elemente elementare de literatură, dar acestea sunt irelevante. Da, este comun să începem cu frământări de limbă, glume, proverbe, și poezii, dar să nu ajungem niciodată la întâlnirea cu literatura autentică este frustrant.

Copiii se bucură să asculte povești în limba maternă și înțeleg convențiile narative. De exemplu, de îndată ce aud formula "A fost odată ca niciodată ...", ei știu la ce să se aștepte. Din acest motiv, cărțile de povești pot oferi o introducere ideală în învățarea limbii străine într-un context care este familiar pentru copil. A spune povești într-o limbă străină poate fi un lucru foarte dificil. Elevii au nevoie de îndrumarea profesorului, pentru ca informația să devină accesibilă. Noțiunea de "dificultate" presupune o serie de aspecte diferite cu privire la textele literare:

- dificultatea lingvistică se referă la complexitatea

sintactică, densitatea lexicală sau organizarea discursului;

- dificultăți care decurg din lungimea textului -textele mai lungi vor apărea mai dificile decât cele scurte;
- dificultatea culturală -factorii culturali pun dificultăți în măsura în care este în mod evident imposibil pentru un "outsider", să împărtășească pe deplin gama de referințe familiare unui "insider". Cu toate acestea, literatura universală pentru copii oferă

avantajul abordării temelor universale, cum ar fi prietenia,

ispita sau viața orfanilor. Este esențial să se aleagă texte despre care știm că vor fi accesibile elevilor.

Scopurile predării literaturii pentru școlarii mici sunt:

- Poveștile sunt motivante și amuzante și pot contribui la dezvoltarea unor atitudini pozitive față de limbile străine și învățarea acestora. Ele pot crea dorința de a continua învățarea;

- Poveștile sunt un exercițiu de imaginație. Copiii pot să se implice personal într-o poveste în care se identifică cu personajele și încearcă să interpreteze narațiunea și imaginile. Această experiență imaginativă ajută la dezvoltarea capacității lor creative;

- Audierea de povești în clasă este o experiență împărtășită social. Scrierea și citirea sunt adesea activități individuale; povestirea provoacă un răspuns comun de râs, tristețe, entuziasm și anticipare, care nu este numai plăcut, ci poate ajuta la consolidarea încrederii copilului în sine și la încurajarea dezvoltării sociale și emoționale;

- Audierea poveștilor permite profesorului să introducă sau să revizuiască elemente noi de vocabular și structuri sintactice

prin expunerea copiilor la limbă în contexte variate, memorabile și familiare, care le vor îmbogăți gândirea și vor intra treptat în discursul personal;

- Audierea poveștilor dezvoltă la copii competențe de concentrare și înțelegere a mesajului oral prin indicii vizuale (imagini și ilustrații), cunoașterea mecanismelor limbii și cunoștințele generale deja acumulate. Acest lucru le permite elevilor să înțeleagă semnificația globală a poveștii și să o raporteze la experiența lor personală.

Poveștile sunt un mijloc de dezvoltare a abilității de a învăța să înveți. Această categorie importantă se referă la:

- o Consolidarea strategiilor de gândire (de exemplu,

- compararea, clasificarea, estimarea și rezolvarea de probleme);

- o Dezvoltarea abilităților de studiu (de exemplu, efectuarea de glosare și formarea priceperii de a utiliza dicționare, organizarea timpului de lucru);

- Cursurile de învățare a limbii engleze prin intermediul poveștilor dezvoltă interesul elevilor pentru lectura extensivă, astfel încât ei devin interesați de achiziționarea de cărți de literatură —ediții prescurtate și adaptate, atractiv ilustrate, în scopul de a-și configura propria bibliotecă sau colecție de carte în limba engleză, acasă sau într-un colț al sălii de clasă.

Obiectivul general al folosirii cărților de povești cu elevii mici

este de a încuraja înțelegerea generală și detaliată a textului, ceea ce poate declanșa o multitudine de activități utile învățarea limbilor străine. Repovestirea, jocurile de rol, dramatizarea sunt activități interesante și productive, consecutive citirii. A redescoperi bucuria de a asculta povești, fabule sau basme, de această dată în limba engleză, înseamnă a împlini o dimensiune candidă a sufletului uman.

LEADERSHIP VS. MANAGEMENT

**PROFESOR-METODIST GABRIELA LIVIA CURPĂNARU,
C.C.D. NEAMȚ
PROFESOR ANA VĂSILIU,
ȘCOALA CU CLASELE I-VIII NR. 2 SĂVINEȘTI**

Conducerea și gestionarea unei organizații trebuie să meargă mână în mână.

Lucrătorii au nevoie de manageri nu doar pentru a atribui sarcini, ci pentru a defini un scop.

Managerii trebuie să organizeze activitatea lucrătorilor, nu doar pentru a maximiza eficiența, ci pentru a cultiva abilități, și a dezvolta talentul și a inspira rezultatele așteptate.

Conducerea și managementul trebuie să meargă mână în mână. Ele nu sunt același lucru. Dar ele sunt în mod necesar legate, și complementare. Orice efort de a separa cele două este de natură să provoace mai multe probleme decât a le rezolva.

Cu toate acestea, multă cerneală a fost cheltuită pentru a delimita diferențele. Funcțiile managerului sunt de a planifica, a organiza și a coordona. Funcțiile liderului sunt de a inspira și a motiva. În cartea sa din 1989 "Cu privire la a deveni

un lider", Warren Bennis a alcătuit o listă a diferențelor:

- **Managerul administrează, liderul inovează.**
- **Manager este o copie, liderul este un original.**
- **Managerul susține, liderul dezvoltă.**

- **Managerul se concentrează asupra sistemelor și a structurii; liderul se concentrează asupra oamenilor.**

- **Managerul se bazează pe control; liderul inspiră încredere.**

- **Managerul are o vedere pe o rază scurtă de acțiune, liderul are o perspectivă pe distanțe lungi.**

- **Managerul întreabă cum și când, liderul întreabă ce și de ce.**

- **Managerul are ochii întotdeauna pe linia de jos, ochii liderului sunt la orizont.**

- **Managerul imită; liderul propune.**

- **Managerul acceptă status quo-ului, liderul reprezintă o serie de provocări.**

- **Managerul este un soldat clasic bun, liderul este propria lui persoană, este el însuși sau însăși.**

- **Managerul face lucrurile bine, liderul face un lucru bun.**

Poate că a existat un moment în care așteptările managerului și cea a liderului au fost separate.

Dar în noua economie, în cazul în care valoarea ține tot mai mult de cunoașterea oamenilor, și în cazul în care muncitorii nu mai sunt roți nediferențiate într-o mașină industrială, managementul și leadership-ul nu sunt ușor de separat. Oamenii se uită la managerii lor, nu doar să le atribuie o sarcină, ci pentru a le a defini un scop pentru ei. Și administratorii trebuie să organizeze activitățile lucrătorilor, nu doar pentru a

maximiza eficiența, ci pentru a cultiva abilități, a dezvolta talentul și a inspira rezultatele așteptate.

Regretatul guru din domeniul managementului Peter Drucker a fost unul dintre primii care au recunoscut acest adevăr, și astfel a fost nevoit să recunoască atât de multe alte adevăruri despre management.

Drucker a scris: "Sarcina este de a conduce oameni. Și scopul este de a face productive punctele forte și cunoștințele specifice ale fiecărui individ."

Managerii au subordonați,

Liderii au adepty.

Care este diferența dintre management și leadership? Răspunsurile la această întrebare au fost multe și diferite. Cea mai mare diferență între manageri și lideri este modul în care motivează oamenii care lucrează pentru ei sau îi urmează, iar acest lucru dă tonul pentru cele mai multe alte aspecte legate de ceea ce fac ei. Mulți oameni, sunt ambele. Ei au locuri de muncă de management, dar își dau seama că nu pot cumpăra inima, mai ales să-i urmeze pe un drum dificil, și astfel acționează și ca lideri. Managerii au subordonați. Prin definiție, managerii au subordonați - cu excepția cazului când titlul lor este onorific și dat ca un semn de vechime, caz în care titlul este un termen impropriu și puterea lor asupra altora este alta decât autoritatea formală.

Autoritate. Managerii au o poziție de autoritate investită în ei de companie, și subordonații lor lucrează pentru ei și în mare

măsură fac ceea ce li se spune. Stilul de management este tranzacțional: managerul spune subordonaților ce să facă, iar subordonații fac nu pentru că sunt niște roboți orbi, ci pentru că li s-a promis o recompensă (la minim salariul lor), pentru a face.

Concentrarea pe muncă.

Managerii sunt plătiți pentru a duce niște lucruri la bun sfârșit (de asemenea, și ei sunt subordonați), chiar dacă, de multe ori, apar constrângeri de timp și bani. Pentru aceasta, în

mod natural, ei se vor concentra pe activitatea subordonaților lor.

Confort. Rezultatul unei cercetări interesante cu privire la manageri este că ei provin din medii stabile și au dus acasă vieți relativ normale și confortabile. Acest lucru îi determină să nu caute riscul și să evite conflictul acolo unde este posibil. În limbaj comun, aceasta înseamnă să conduci o "navă fericită".

Liderii au adepty. Liderii nu au subordonați - cel puțin nu atunci când realizează procesul de conducere. Mulți lideri pot avea subordonați, și numai pentru că sunt, de asemenea, și manageri. Dar

atunci când doresc să conducă, ei trebuie să renunțe la controlul autoritar formal, pentru că a fi leader înseamnă a avea adepty, și ca urmare este întotdeauna o activitate de voluntariat.

Carisma.

A spune oamenilor ce să facă nu-i inspiră să te urmeze. Liderii cu o carismă puternică pentru a găsi mai ușor modalități de a atrage oamenii la cauza lor. Ca o parte a convingerii lor, ei promet de obicei, prestații de transformare, astfel că urmașii lor nu vor primi doar recompense extrinseci, ci vor deveni cumva oameni mai buni.

Concentrarea

pe

oameni.

Deși mulți lideri au un stil carismatic, acest lucru nu implică o personalitate puternică. Liderii sunt întotdeauna buni cu oamenii, adoptă stiluri calme care dau credibilitate și sunt foarte eficiente în crearea de loialitate pe care numai marii lideri o pot genera.

Deși liderii sunt buni cu oamenii, acest lucru nu înseamnă că sunt prietenoși cu ei. În scopul de a păstra mistica de conducere, de multe ori ei își păstrează un grad de separare și detașare. Aceasta nu înseamnă că liderii nu acordă atenție la sarcini - de fapt ei sunt adesea foarte atenți. Ceea ce-și dau seama, cu toate acestea, este importanța de ai entuziasma pe alții să acționeze în vederea viziunii lor.

Riscuri. În același studiu care a arătat că pot fi manageri de risc-aversiune, au apărut și liderii de risc-seeking. Atunci când urmăresc viziunea lor, ei consideră că este firesc să se confrunte cu probleme și

obstacole care trebuie depășite. Un număr surprinzător de acești lideri au avut o formă de handicap în viața lor pe care au avut-o de depășit. Unii au avut copilării traumatizante, au avut unele probleme, cum ar fi dislexia, alții au fost mai mici de statură decât media. Acest lucru, probabil, i-a învățat independența, ținând seama de faptul că este nevoie de a merge ca un diavol și să nu îți faci griji despre ceea ce gândesc alții despre tine.

STILURI DE LEADERSHIP

☑ Toate stilurile de leadership pot deveni o parte din portretul liderului.

☑ Stilurile de leadership ar trebui să fie adaptate la cerințele situației, cerințele persoanelor implicate și a provocărilor cu care se confruntă organizația.

Leadership-ul se referă mai puțin la nevoile personale și mai mult la nevoile oamenilor și ale organizației pe care o conduc. Stilurile de leadership ar trebui să fie adaptate la cerințele specifice ale situației, cerințele speciale ale persoanelor implicate și provocările deosebite cu care se confruntă organizația.

În cartea "Leadership Primal," Daniel Goleman, cel care a popularizat noțiunea de "Inteligența emoțională", descrie șase stiluri diferite de leadership. Liderii cei mai eficienți se pot orienta între aceste stiluri, dar adoptă stilul care satisface nevoile de moment. Ele pot deveni toate parte din portretul liderului.

Vizionar. Acest stil este cel mai potrivit atunci când o organizație are nevoie de o nouă direcție. Scopul său este

de a deplasa oamenii spre un nou set comun de vise. "Liderii vizionari îi lasă pe oameni liberi să inoveze, să experimenteze, să își asume riscuri calculate," scrie Dl. Goleman și coautorii lui.

Coaching. Acest stil "un-la-unu" se concentrează asupra persoanelor fizice în curs de dezvoltare, arătându-le cum să își îmbunătățească performanța lor, ajutându-i să-și conecteze obiectivele lor la îndeplinirea obiectivelor organizației. Coaching-ul funcționează cel mai bine, scrie d-l. Goleman, "cu angajații care arată inițiativă și doresc mai mult decât dezvoltare profesională."

Afilier. Acest stil subliniază importanța lucrului în echipă, și creează armonie în grup prin interconectarea persoanelor. Dl. Goleman susține că această abordare

și creează un angajament de grup la îndeplinirea obiectivelor rezultate. Aceasta funcționează cel mai bine când direcția organizației pe care ar trebui să o ia este neclară, iar liderul trebuie să atingă înțelepciunea colectivă a grupului. Dl. Goleman avertizează că această abordare a consensului poate fi dezastruoasă în vremuri de criză, atunci când evenimentele de urgență cer decizii rapide.

Pacesetting. În acest stil, liderul stabilește standarde înalte de performanță. El sau ea este "obsedat să facă lucrurile mai bine și mai repede, și solicită același lucru de la toată lumea." Dar d-l. Goleman avertizează că acest stil ar trebui să fie utilizat cu moderație, pentru că poate submina moralul și îi poate face pe oameni să se simtă ca în cazul în care nu reușesc. "Datele noastre arată că, de cele mai multe ori, pacesetting otrăvește climatul organizației", scrie el.

Comandant.

Acesta este modelul clasic de conducere - stilul "militar" - probabil cel mai des utilizat, dar cel mai puțin eficace. Deoarece implică rareori laudă și are frecvent critici, el subminează moralul și satisfacția la locul de muncă. Dl. Goleman susține că este eficient doar într-o criză, atunci când este necesară o decizie de urgență.

(Adaptat de la "The Wall Street Journal la Ghidul de Management").

este deosebit de valoroasă, dar "atunci când încercăm să sporim armonia echipei, moralul crește, pentru a îmbunătăți comunicarea sau a repara încrederea pierdută într-o organizație." "Angajații pot percepe", scrie el, "mediocritatea care este tolerată."

Democrat. Acest stil se bazează pe cunoștințele oamenilor și a competențelor,

MANAGEMENTUL RESURSELOR UMANE

PROFESOR RUSU MARIA LĂCRĂMIOARA GRUPUL ȘCOLAR “DIMITRIE LEONIDA” PIATRA-NEAMȚ

Astăzi managementul resurselor umane este din ce în ce mai recunoscut ca un factor decizional de succes. Managementul resurselor umane este o parte activă a întregului proces managerial, legat de profesionalism și dirijare strategică.

“Managementul resurselor umane reprezintă un complex de măsuri concepute interdisciplinar, cu privire la recrutarea personalului, selecția, încadrarea, utilizarea prin organizarea ergonomică a muncii, stimularea materială și morală, până în momentul încetării contractului de muncă” (Petre Burloiu).

Această definiție corespunde sistemului „om-solicitări” în care factorul uman ocupă locul central, fiind nevoit să răspundă tuturor solicitărilor.

Pe plan internațional, definițiile vizează aspecte ca :

- planificarea, recrutarea și menținerea personalului;
- motivarea angajaților;
- obținerea și menținerea unei forțe de muncă eficiente;

folosirea angajaților în vederea realizării scopurilor individuale și organizaționale.

Activitatea de analiză a postului reprezintă una din cele mai importante și complexe activități a managementului resurselor umane.

Analiza posturilor urmărește stabilirea cerințelor posturilor în vederea elaborării criteriilor pe baza cărora se va face selecția, angajarea personalului și redistribuirea personalului existent. Această analiză se referă la conținutul și cerințele postului existent și nu la analiza persoanelor care îl ocupă.

Recrutarea profesională este un proces de localizare și atragere de potențiali candidați pentru anumite posturi. Ea este confluența dintre post și candidat. Recrutarea este continuată de selecție, prin care se încearcă realizarea unei concordanțe între exigențele postului și caracteristicile

invaliditate, pensionare, demisie, concediere, decese;

Restructurări.

Orice recrutare trebuie să se propună următoarele obiective :

- să aleagă de pe piața muncii un număr cât mai mare de candidați, pentru ca să se rețină candidații de cea mai bună calitate;
- să aleagă candidații cu pregătire superioară, și care sunt interesați de organizație;
- să ocupe cât mai repede posturile noi sau vacante.

Aproape toate caracteristicile noi ale societății contemporane pot fi puse în legătură cu problema selecției resurselor umane: accelerarea ritmului transformărilor sociale, mobilitatea profesională, automatizarea și creșterea tehnicității, calificarea și perfecționarea profesională, sporirea celor cu calificare superioară, creșterea competenței și concurenței și utilizarea rapidă a cunoștințelor.

Selecția resurselor umane este consecința a trei factori:

1. Fiecare profesie presupune o anumită configurație aptitudinală;
2. Aptitudinile variază de la individ la individ;
3. Posibilitatea măsurării aptitudinilor.

Reducerea de personal sunt dificile pentru managementul oricărei organizații care trebuie să arunce în stradă oameni pe care îi cunoaște și cu care au lucrat împreună.

profesionale și personale ale candidatului. Recrutarea profesională este în instituții un proces continuu, iar continuitatea este dată de :

Apariția de noi posturi;

Crearea de posturi vacante prin: continuarea studiilor, reconversie profesională, fluctuație,

Reducerile de personal sunt, de asemenea, foarte stresante pentru angajați (mai ales, pentru cei care intra în restrângere de activitate).

Obiectivele managementului resurselor umane

Managementul, ca orice activitate deosebit de complexă, nu își pune în valoare virtuțile decât cu și prin oameni. Cu alte cuvinte, acolo unde apar și se dezvoltă acțiuni manageriale, mai simple sau mai complexe, sunt implicați oamenii, unii în poziție de manageri, alții în cea de executanți. Astfel, s-a conturat și dezvoltat conceptul de management al resurselor umane, care, pornind de la importanța oamenilor într-o organizație, caută să se concentreze asupra acestora din perspectiva asigurării cu personal a organizațiilor, a pregătirii acestora, a integrării și a motivării lor, a implicării prin diverse modalități la realizarea obiectivelor organizațiilor etc.

Omul în organizație este elementul activ, creator și transformator, prin prisma nevoilor și aspirațiilor, pe de o parte dar și a activității și comportamentului, pe de alta parte.

Resursele umane ale organizației sunt constituite din salariați, care lucrează efectiv și care prin activitatea lor asigură realizarea obiectivelor acesteia, punând în valoare celelalte resurse și străduindu-se să le utilizeze rațional.

Cum resursa umană este o resursă specială, cu caracteristici deosebite, din managementul general s-a desprins o știință specială, și anume managementul resurselor umane. Acesta este constituit din ansamblul activităților promovate de conducerea organizației de la toate nivelurile privind asigurarea utilizării optime a resurselor umane.

Problematica managementului resurselor umane s-a îmbogățit continuu, astfel au apărut mai multe definiții, unele mai sintetice, altele mai largi. Toate pun accent pe obiectivele și activitățile specifice managementului resurselor umane. Astfel, se are în vedere determinarea necesarului de personal (posturi), atragerea, selecția, angajarea, pregătirea și evaluarea angajaților, motivarea și recompensarea (salarizarea) etc.

Motivatia. Factorul uman nu acționează niciodată sub influența unui singur motiv, ci sub influența unor constelații motivationale. Structura motivației este dată de următoarele fenomene motivationale: trebuințe, impulsuri, intenții, valențe, tendințe.

Aceste fenomene motivationale pot fi considerate pe de o parte, ca fenomene mai mult sau mai puțin complexe de motivație, iar pe de alta parte, ca factori componenți ai motivației.

Motivatia profesională are la bază munca desfășurată și condițiile ei. Ea apare din raportarea angajatului la munca sa, la particularitățile de desfășurare ale acesteia. Astfel, munca devine din mijloc prin care să se asigure satisfacerea unor trebuințe, un scop

în sine, având ea însăși valoare motivatională și astfel, transformată în stimul, determină anumite manifestări de conduită.

Prin pregătirea și perfecționarea personalului se înțelege, în principal, orice procedură desfășurată în țară sau în străinătate, prin care un salariat dobândește o calificare, obține un nivel superior de calificare sau o altă calificare, precum și altă procedură realizată prin documentare, schimb de experiență, burse, stagii de practică și specializare, participări la congrese, conferințe, simpozioane, alte reuniuni

Programele de motivare sunt în marea lor majoritate, orientate către toate nivelurile ierarhice. Între factorii care caracterizează motivarea menționăm :

- recunoașterea lucrului bine făcut;
- corectitudinea managerilor care tratează cu subordonații;
- crearea sentimentului de echipă;
- neaplicarea de sancțiuni disciplinare dacă se raportează greșeli făcute accidental;
- stabilirea aceluși standarde, criteriilor de calitate pentru cei verificați, controlați.

Una dintre sarcinile esențiale, neschimbate ale liderilor este aceea de a motiva și de a îndruma. Instrumentele motivării se schimbă însă cu repeziune.

Este esențial ca oamenii să fie ajutați să creadă în importanța muncii lor, mai ales atunci când alte forme de certitudine și siguranță au dispărut. Liderii buni pot inspira pe alții prin forța și emoția provocată de punctele lor de vedere și le pot oferi sentimentul utilității și mandriei pentru munca lor.

Managerii au permanent îndatorirea fundamentală de a-i mobiliza și de a-i motiva pe salariați în vederea atingerii scopurilor colective.

Sistemele de stimulente organizationale trimit mesaje importante despre cum și ce anume gândește organizația vis-a-vis de membrii săi. Un sistem care se concentrează pe reducerea nivelurilor salariale transmite mesajul ca organizația nu pretuiește sau respectă contribuția salariaților ei.

Cheia managementului resurselor umane – în moduri care conduc la profituri și adevărată învățare organizațională – rezidă în ultima instanță în felul în care gândim despre instituția noastră și despre oamenii săi. Rezidă în atitudinea mentală și perspectiva.

A

pune oamenii pe primul loc înseamnă a avea valori și obiective, un limbaj și o terminologie organizațională, măsurători, modele de urmat în poziții înalte de conducere și practici specifice, articulate, care fac să fie reale sentimentele nobile adeseori „onorate” prin

incalzire. Presupune a face lucruri care recunosc importanța factorului uman pentru succesul organizațional și, în același timp, fac mai probabil ca organizația să aibă un avantaj la atragerea și fidelizarea celor mai buni oameni și la realizarea întregului lor potențial.

Chiar dacă oamenii sunt recompensați pentru contribuția lor pe termen scurt, ei pot fi afectați de nesiguranța locului de muncă pe termen lung atunci când unitățile școlare își reduc personalul (reducerea populației școlare de la

an la an). Pentru mulți salariați, programele din domeniul calității reprezintă primul moment în care au fost tratați ca profesioniști și li s-au dat instrumente analitice cu care să identifice problemele și să ia decizii.

Motivarea/motivarea omului pentru muncă este un concept important al managementului resurselor umane. Motivarea pentru muncă reprezintă influența pe care anumii factori o exercită asupra angajaților și care determină la acțiuni pozitive sau negative pentru îndeplinirea sarcinilor de muncă spre deosebire de mijloacele materiale și financiare necesare activității, oamenii reprezintă mai mult decât o

2. Pînișoară Georgeta, Pînișoară Ion-Ovidiu, Managementul resurselor umane. Ghid practic, Editura Polirom, 2004

3. Pînișoară Georgeta, Pînișoară Ion-Ovidiu, Managementul resurselor umane. Ghid practic, ediția a II-a, Editura Polirom, 2007

4. Rotaru Anton, Prodan Adriana, Managementul resurselor umane, ediția a III-a, editura Sedcom libris, Iași, 2005

5. Verboncu Ion, Zalman Michael, Management și performanță, Editura Universitară, București, 2008

6. Wagner Rodd, Harter K. James, Cele 12 elemente ale managementului performant, Editura Alfa, organizația galup, București

sursă de costuri sau de consum. Sistemul lor de nevoi, de valori, gradul de motivare și satisfacție vor determina performanțele individuale și organizaționale.

Bibliografie

1. Pfeffer Jeffrey, Resursele umane în ecuația profitului, Editura All, București, 2010

DE PE ULIȚA COPILĂRIEI "ÎN PRIDVORUL SATULUI" PLĂIEȘU, COM. TIMIȘEȘTI, NEAMȚ

INSTITUTOR BUTNARIU GABRIELA, ȘCOALA TIMIȘEȘTI, STRUCTURA PLĂIEȘU

Într-un timp în care oamenii sunt tot mai grăbiți, am simțit nevoia unei schimbări. O schimbare de aer și de timp ar face tuturor bine, dar mai ales copiilor. De aceea ne-am decis să deschidem mari porțile satului și să organizăm "În pridvorul satului" o tabără de vară, la care să poată participa toți copiii din sat.

Am observat că este necesară crearea unui spațiu în care copiii să poată cunoaște istoria, arta, valorile tradiționale și spiritualitatea poporului din care fac parte. Astfel,

înșiși și au reușit să realizeze, pe parcursul programului de tabără, lucruri pe care de obicei nu reușesc să le împlinească acasă. Fiind prea mult timp cu ochii la televizor sau calculator, preocupați de ascultarea melodiilor la modă sau de ce fotografie să afișeze la avatar, copiii rareori mai întâlnesc pe cineva care să îi asculte cu adevărat și uită că sunt copii. Uită jocul și își uită și vârsta.

Tabăra de vară "În pridvorul satului" de la Plăieșu, comuna

Participanții sunt copii de vârstă școlară din satul Plăieșu și Preutești, dar și mulți alții care au venit în vacanță la bunici. Aceștia au avut posibilitatea să participe la activitățile atelierului de pictură, coordonat de Pânzariu Ștefan, atelierului de muzică, coordonat de Irina Iustin, Filip Marian, Irina Alexandru și Oprea Emanuel, atelierului de dans, coordonat de Boboc Ioana și inst. Butnariu Gabriela și atelierului de limba engleză, coordonat de prof. Filip Daniela și Filip Ana-Maria.

am decis să gândim un program în care copiii să poată afla, pe parcursul a patru zile, părți din aceste elemente prin intermediul jocului, al drumețiilor și al atelierelor ce se vor desfășura în tabără. Prietenii se dezvoltă ușor în tabără, iar apropierea față de valorile pe care noi le considerăm utile se face mult mai ușor.

Participarea într-o tabără este o experiență pe care trebuie să o trăiască orice copil. Descoperind natura și valori adevărate, precum prietenia, renunțarea la propriul orgoliu pentru binele celor din jur, aflându-se într-un mediu de siguranță și însoțiți de persoane instruite, copiii s-au descoperit pe ei

Timișești, județul Neamț s-a materializat prin colaborarea mai multor parteneri, care au căutat să creeze un climat benefic pentru toți participanții. Organizatorii principali ai acestei tabere au fost Școala cu clasele I-VIII Timișești, Structura Plăieșu, prin institutor Butnariu Gabriela, Asociația Tinerilor Ortodox și Români (ATOR), filiala Tîrgu - Neamț, coordonată de prof. Filip Daniela și pr. Filip Gheorghe Marian și Parohia "Sfântul Nicolae" Plăieșu, prin pr. Antistescu Ioan. Aceștia li s-au adăugat în calitate de parteneri Primăria Timișești, reprezentată de primar Romică Groza și Școala Timișești, reprezentată de director coordonator prof. Chirilă Mariana.

Pe toată perioada taberei, copiii au fost însoțiți de animatori, care s-au dedicat jocurilor de cunoaștere și celorlalte activități de tabără. Aceștia, împreună cu coordonatorii de ateliere sunt membri ai ATOR Tg. Neamț și s-au specializat în activitățile cu copii prin participarea la tabere organizate de MMB la Durău și Mănăstirea Neamț. Animatorii: Ciudin Denisa, Nistor Mihaela, Ursache Simona au organizat și "Vânătoarea de comori", la finele căreia, copiii au descoperit o comoară dulce, dăruită de dl. primar Groza Romică. De asemenea, participanții la tabără s-au delectat vizionând un film cu mesaj creștin sau cântând la o seară de karaoke. În fiecare zi, activitățile au fost

începute cu o rugăciune săvârșită în biserica satului, la fel procedându-se și la finalul zilei.

Această tabără a strâns de pe "ulița copilăriei" în "pridvorul satului" pe cei care nu vor uita niciodată această experiență deosebită și ziditoare.

SĂNĂTATEA PĂMÂNTULUI DEPINDE DE NOI !

PROFESOR RODICA BOACĂ

COLEGIUL TEHNIC PIATRA NEAMȚ

Motto: „Fiecare dintre noi poate contribui la păstrarea sănătății mediului...Nici un gest în apărarea naturii nu este inutil !”

Poate că pentru fiecare om de pe planeta Pământ, cuvântul „acasă” are un înțeles diferit și poate că reprezintă un loc sau un spațiu diferit, însă un adevăr fundamental adesea ignorat este faptul că noi toți cei aproximativ 6 miliarde de oameni trăim pe o singură planetă, într-o singură „casă”. Din păcate, în ultimii ani, simultan cu dezvoltarea sindromului tehnologic, am început să adoptăm o oarecare atitudine de neglijență față de această „casă” a noastră a tuturor și suntem pe cale să devenim un pericol major în tulburarea echilibrului ecologic al propriului nostru cămin uitând că viața noastră, calitatea aerului, a apei și a hranei vitale depind de felul în care noi avem grijă să respectăm dreptul la viață al Terrei.

Cum bine au observat biologii, omul este singura ființă care își distruge mediul în care trăiește. De ce? Răspunsuri ar fi multe: nepăsarea, lipsa educației, incultura, inconștiența fac din om cel mai mare inamic natural al planetei. Omul încă nu a învățat, sau mai bine spus a uitat cum să trăiască în armonie cu natura. Prin urmare, ecologia dorește să facă educație ecologică, își propune să treacă de formule socotite câteodată stupide de genul "nu aruncați hârtii pe jos" pentru a vă face să realizați ca zilnic respirați gaze de eșapament, iar apa de la robinet are prea mult clor. Mediul înconjurător descrie cel mai bine gradul de civilizație al societății în care trăim. Prin urmare, a face un bine naturii, înseamnă a face un bine societății și indivizilor ei.

Să trăim în armonie cu natura - e oare așa de greu de realizat? Sticla, hârtia, plasticul se pot recicla cu succes, s-a inventat mașina de spălat fără detergenți, călătoriile cu bicicleta sunt mai sănătoase decât cele cu automobilul, iar folosirea transportului în comun reduce poluarea în oraș.

Problemele de protecție a mediului au devenit în ultimul timp deosebit de complexe și importante vizând din ce în ce mai multe domenii de activitate.

Suntem în secolul XXI și începem să ne facem griji pentru planeta noastră, PĂMÂNT.

Vedem cum au început să apară anomalii în atmosferă, găuri în stratul de ozon, schimbări climatice și multe alte fenomene care au efecte negative asupra noastră.

Ca exemplu a faptului ca orice mic efort al nostru contează, avem următoarea întâmplare, pe care aș vrea să o relatez în câteva rânduri.

...Un turist se plimba pe o plajă și deodată zări în depărtare un alt bărbat. Apropiindu-se de dânsul, observă că tot ridica ceva de jos și arunca în ocean. Acesta își dădu seama că bărbatul culegea stelele de mare, aruncate de

valuri pe țarm, înapoi în apă. Acel turist i-a spus că sunt mii de stele de mare pe toata plaja, că n-are nici un rost să mai continue.

Localnicul, zâmbind, mai luă o stea de mare și după ce o aruncă înapoi în mare, îi răspunse: "Are rost, pentru aceea pe care tocmai am aruncat-o!"

De aici trebuie să ne dăm cu toții seama că sănătatea fiecăruia dintre noi e strâns legată de sănătatea mediului și de faptul că și cel mai mic efort pentru natură, contează.

Sănătatea mediului, în ultimii ani dă tot mai mult semn că această presiune la care omul o supune, o induce treptat, încet dar sigur, spre degradare, omul nemaigândindu-se la responsabilitatea individuală ce o avem față de natură și pe care o influențăm prin toate acțiunile noastre.

V-ați gândit vreodată la sănătatea mediului înconjurător? Credeți că dacă aruncăm pe jos deșeurile e mai confortabil și mai bine? Ar trebui să ne gândim că sănătatea mediului în care trăim este și sănătatea noastră și că ar fi timpul să ne mai trezim din starea de inconștiență cu care ne-am cam obișnuit. Această indiferență se datorează lipsei cunoștințelor în acest domeniu și lipsa educației. Pentru mulți dintre noi, legile sunt făcute cu rolul de a nu fi respectate, cea mai mare parte a populației ce participă la "îmbolnăvirea" Pământului fiind reprezentată de copii, adolescenți și tineri unii având un comportament rebel și iresponsabil.

Toate relele pe care le producem Terrei, cu timpul se răsfrâng asupra noastră și sunt foarte greu "de reparat". Terra este atacată din toate colțurile ei și sursele de poluare sunt chiar pe suprafața acesteia. Uzinele, fabricile, mașinile, petrolul, deșeurile, sunt printre principalele surse de poluare ale aerului, apei și solului. Luând ca exemplu uzinele, odată cu apariția acestora, oamenii, din indiferență și nepăsare față de natură, nu au făcut furnale unde să se elimine toate acele gaze toxice. Acestea sunt doar câteva motive ce ar trebui să ne pună serios pe gânduri în căutarea soluțiilor ce reduc poluarea și care pot avea un efect benefic asupra economiei mondiale.

Noi credem că dacă mergem cu mașina este mai ușor și mai confortabil, dar nu ne gândim că poluăm foarte mult, pe când mersul cu bicicleta sau mersul pe jos este mult mai sănătos atât pentru noi cât și pentru mediu.

În ziua de azi, când natura are cea mai mare nevoie de noi, aflându-se aproape de apogeul distructiv din cauza poluării, ar trebui să fim alături de ea, să luptăm împotriva poluării, iar nu aliați cu aceasta. Nu ar trebui să fim lași și să acționăm ca oile în turmă, ci să avem personalitate și să ne apărăm.

Cert este că nu trebuie să rămânem pasivi, trebuie să ne implicăm activ în protejarea mediului înconjurător. Soluțiile oferite în acest sens sunt nelimitate, numai de noi depinde

să le punem în aplicare.

Relația om-natură ar trebui să fie una armonioasă și de respect. Având grijă de aceasta, are și ea grijă de noi iar de nu, pedepsele sunt crunte. Este adevărat că omul poate distruge extrem de repede natura și o poate reconstrui într-o măsură destul de mică. Așadar, dăruind grijă naturii ce ne înconjoară, vom dobândi viață; o

‡

viață mult mai sănătoasă și benefică. Arătându-ne indiferența sau chiar participând la "îmbolnăvirea" Pământului, vom avea de suferit.

Dacă vrei să începi să faci ceva pentru viitorul tău, pentru tine, pentru mediu și pentru urmașii lui începe să folosești rațional resursele (apa, electricitate, căldură), începe să recyclezi, începe să plantezi un copac, începe să circuli cu mijloacele de transport în comun sau cu bicicleta... pentru orice există un început...și te asigur că nu este greu: este precum obiceiul spălatului pe dinți după fiecare masă, îți este greu să ți-l formezi, dar odată format nu mai poți renunța la el.

Bibliografie:

- „Lumea pe care ne-o dorim”. Grigoraș, M., Tivlea, J., Ed. Spiru Haret, 2000
- „Chimia și viața” Jerghiuță, S., Covrig, A., Ed. Document, 1998
- „Poluarea și mediul înconjurător” Alexandrescu, E., Zaharia, V. Ed. Crepuscul, 2006

VIITORUL PLANETEI ALBASTRE

INSTITUTOR ROXANA GARLACIOV

ȘCOALA DE ARTĂ "SERGIU CELIBIDACHE"
GRĂDINIȚA „MUGURI DE LUMINĂ” ROMAN

Educația este un transfer interpersonal de idei, abordări și date considerate a fi fundamental relevante pentru o viață umană armonioasă; aceste informații sunt prezentate și preluate într-un cadru formal (școală, facultate) sau non-formal (discuții personale etc). Prin educație, în concepția reputatului viitorolog și om de cultură Mircea Malița, trebuie să înțelegem, în sens restrâns, într-o formă sintetică, dobândirea caracterului și însușirilor intelectuale, morale și fizice, necesare unui comportament civilizat, iar învățământul este procesul de bază în transmiterea și însușirea cunoștințelor și educația individului.

Scopul educației ecologice, ca parte componentă a educației morale, trebuie să fie acela de a pregăti tineretul pentru viața de mâine în spiritul respectului absolut, pentru valorile Naturii, ale Culturii naționale și universale și nu numai de a transmite cunoștințe (R. Dottrens).

De-a lungul timpului, Educația ecologică a primit mai multe accepțiuni: studiul naturii, educație în afara scolii, educația pentru conservarea naturii, educația pentru mediu, despre mediu, în mediu, prin mediu. Mulți autori consideră Educația ecologică mai mult decât o

disciplină școlară (chiar dacă în unele țări apare ca o materie școlară obligatorie), cât și o pregătire pentru viață și un aspect al vieții în care tinerii să poată interveni prin acțiune directă pentru a asigura o evoluție a societății umane în compatibilitate cu mediul natural. Cât privește ecologia, actualmente, ea este știința interrelațiilor ecosistemice dintre organisme vii și mediul abiotic, o știință sintetică focalizată pe înțelegerea integrată a proceselor din mediul nostru.

Problema reziduurilor activităților umane a luat proporții îngrijorătoare, prin acumularea lor provocând alterarea calității factorilor de mediu. Aceste alterări sunt cauza unor dezechilibre în faună și floră și în sănătatea și bunul mers al colectivității umane din zonele supraaglomerate.

Prin accelerarea ritmurilor de dezvoltare, bazată pe consumarea resurselor neregenerabile de energie, s-a ajuns, în unele țări industrializate, la un grad de bunăstare ridicat, constatându-se practic că apare, cu iminență, amenințarea consecințelor acțiunii umane asupra mediului, poluarea lui la nivel global.

Realitățile zilelor noastre arată că secolul XX este perioada celor mai mari descoperiri și transformări ale civilizației omenești, dar și cele mai complexe și uneori nebănuite efecte asupra vieții. Până nu demult

resursele naturale regenerabile ale Terrei erau suficiente pentru nevoile omenirii. În prezent, ca urmare a exploziei demografice și a dezvoltării fără precedent a tuturor ramurilor de activitate, necesarul de materie primă și energie pentru producția de bunuri a crescut mult, iar exploatarea intensă a resurselor pământului relevă, tot mai evident, un dezechilibru ecologic. Tot mai des, o parte din materiile prime intermediare sau finale, produse deosebit de complexe, se regăsesc în aer, apă și în sol. Ploile acide sunt tot mai dese, ca urmare a prezenței dioxidului de sulf din aer, datorită dezvoltării proceselor termice și a utilizării unor combustibili inferiori; sunt evacuate în atmosferă importante cantități de oxizi de azot, de carbon, negru de fum, săruri și oxizi ai metalelor, antrenate de gazele de ardere, produse cu efecte dăunătoare asupra vegetației, în general, și direct sau indirect asupra omului.

La acest sfârșit de secol și început de mileniu, lumea se află în efervescentă. Schimbările care au avut loc și vor avea loc, creează, într-o viziune optimistă, speranțe și pentru remedierea fie și treptată a mediului înconjurător. În tumultul generalizat al schimbărilor, trebuie să tragem încă un semnal de alarmă legat de mediul înconjurător și de supraviețuirea omului și a existenței vieții pe Terra.

„Mediul natural”, adică aerul, oceanele, mările, lacurile, apele curgătoare, solul și subsolul și formele de viață pe care aceste ecosisteme le creează și le susțin este imaginea cea mai comună pe care omul obișnuit și-o face atunci când vorbește despre mediul înconjurător.

În mediul natural distingem componente fizice naturale – elemente abiotice: aer, apă, substrat geologic, relief, sol. Componentele biotice reprezintă viața, organismele ce le dezvoltă pe fundalul sportului ecologic. Ele apar sub forma vegetației și animalelor depinzând atât de factori terestri, cât și cosmici (radiația solară de exemplu) ceea ce ne ajută să înțelegem implicațiile care pot urma unor modificări fie terestre, fie cosmice, sau ambele în același timp. Mediul înconjurător apare ca o realitate pluridimensională care include nu numai mediul natural, dar și activitatea și creațiile omului, acesta ocupând o dublă poziție: de „component” al mediului și de „consumator”, de beneficiar al mediului. Conceptul actual de „mediu înconjurător” are un caracter dinamic, care caută să cunoască, să analizeze și să urmărească funcționarea sistemelor protejate în toată complexitatea lor.

Prin „resurse naturale” se înțelege: totalitatea elementelor naturale ale mediului înconjurător ce pot fi folosite în activitatea umană:

- resurse neregenerabile – minerale și combustibili fosili;
- resurse regenerabile – apă, aer, sol, floră, faună sălbatică;
- resurse permanente – energie solară, eoliană, geotermală și a valurilor.

Timp de secole, oamenii au crezut ca rezervele Terrei sunt inepuizabile. Astăzi, când procesele de degradare s-au accelerat, îngrijorați, oamenii de știință au lansat semnale de alarma. Guvernele și organizațiile internaționale au devenit conștiente de pericolele care amenință mediul și au stabilit măsuri pentru a ocroti viitorul planetei albastre.

În concluzie, se poate afirma că mediul trebuie adaptat și organizat pentru a răspunde nevoilor indivizilor, ceea ce presupune preluarea din natură a unor resurse și prelucrarea lor pentru a deservi populația (pentru a satisface doleanțele acestora). Această dependență cunoaște un mare grad de reciprocitate, datorită faptului că nevoile umane se adaptează într-o măsură mai mare sau mai mică mediului.

Scopul educației ecologice este de a crea atitudini pozitive față de mediul înconjurător și are următoarele obiective:

- Cultivarea dragostei pentru Terra și a tuturor elementelor care intra în componenta ei: ape, plante, animale etc;
- Creșterea dorinței de a ocroti, respecta și proteja natura prin implicarea copiilor în activități cu caracter experimental și demonstrativ;
- Dezvoltarea aptitudinilor de cercetare, explorare, investigare a mediului;
- Cunoașterea ființelor și fenomenelor din mediul înconjurător și caracteristicile acestora;
- Îmbogățirea vocabularului activ cu cuvinte din domeniul ecologiei;
- Însușirea unor norme de comportament necesare pentru a asigura echilibrul dintre sănătatea individului, a societății și a mediului;
- Cunoașterea plantelor și animalelor ocrotite de lege;

- Cercetarea modalităților de reabilitare a stării mediului înconjurător prin antrenarea elevilor în activități de îngrijire a spațiilor verzi, de reciclarea a deșeurilor, de salubritate a localităților etc.;

- Conștientizarea necesității de a economisi apa, energia electrică, lemnul, etc. (toate resursele naturale);

- Formarea unei atitudini dezaprobatore față de cei care încalcă normele și legile.

Asigurarea unei calități corespunzătoare a mediului, protejarea lui - ca necesitate a supraviețuirii și progresului - reprezintă o problema de interes major și certa actualitate pentru evoluția socială. În acest sens, se impune păstrarea calității mediului, diminuarea efectelor negative ale activității umane cu implicații asupra acestuia.

Interesul și dragostea pentru natură sunt, la majoritatea copiilor, instinctive. În plus, comportamentele și convingerile formate copiilor la o vârstă cât mai fragedă sunt cele care se păstrează cel mai bine toată viața. De aceea, în educația realizată în grădiniță trebuie să pornim de la interesul firesc al copiilor pentru viețuitoare, pentru ceea ce reprezintă în general natura pentru ei.

Natura trebuie respectată și nu dominată. Ea formează un întreg, imens, dar nu nesfârșit! – în care fiecare componentă are un rol precis. În acest context, educarea preșcolariilor în vederea însușirii unor norme de comportament ecologic, a devenit tot mai necesară astăzi, când se înregistrează o influență crescută a omului asupra naturii. Mediul ambiant în care copiii își desfășoară activitatea, prin variatele lui aspecte, constituie un prilej permanent de influențare a personalității acestora.

Mai întâi de toate, mediul ambiant oferă copilului posibilitatea de a veni mereu în contact cu ceva nou pentru el, care îi stârnește curiozitatea, dorința de a-l cunoaște. Astfel, din contactul cu obiectele și jucăriile sale, cu lucrurile personale și cele ale adulților, apar diferite întrebări din care rezultă că preșcolarul se interesează de denumirea, calitățile sau proveniența lor. Adulții în familie, cât și educatoarele la grădiniță, trebuie să satisfacă aceste interese. Prin răspunsul dat se transmit atât cunoștințele solicitate de copil cât și mesajele cu privire la atitudinea pe care trebuie să o aibă copilul față de fiecare lucru sau ființă. Cu alte cuvinte, concomitent cu transmiterea de cunoștințe, se formează la fiecare copil o atitudine corespunzătoare, un anumit mod de comportare.

Astfel, se înlesnește cunoașterea treptată a mediului înconjurător, ca și integrarea din ce în ce mai corectă a copilului în acest mediu. Totodată, noile cunoștințe dobândite devin un îndreptar prețios al acțiunilor întreprinse ulterior.

Curiozitatea pe care copiii o manifestă față de fenomenele naturii trebuie menținută și transformată într-o puternică dorință de a

le cunoaște și înțelege din ce în ce mai bine. Observarea sistematică a dezvoltării și schimbării în timp a plantelor, a creșterii și îngrijirii animalelor, educă atenția, spiritul de observație deprinderea de a sesiza schimbările din natură și dorința de a cunoaște cauzele acestora. Noile cunoștințe transmise copiilor cu prilejul observării diferitelor fenomene ale naturii sunt înțelese și memorate cu multă ușurință. Răspunzând la întrebările preșcolarilor, educatoarea trebuie să le explice fenomenele respective în raport cu capacitatea lor de înțelegere.

Astfel, orizontul de cunoaștere al copiilor se îmbogățește treptat, ceea ce permite să înțeleagă că plantele și animalele au nevoie de anumite condiții de dezvoltare (hrană, căldură, lumină, adăpost), că trebuie îngrijite de om; sau că fiecare fenomen este rezultatul unei cauze, că fenomenele sunt legate între ele și depind unele de altele. Înțelegerea treptată, pe baza cunoștințelor transmise de educatoare, a fenomenelor naturii, a interdependenței dintre ele, a cauzelor care le-au provocat, contribuie din plin la însușirea de către copii a unor elemente științifice despre natură.

Observarea sistematică a naturii de către copii, sub îndrumarea educatoarei

contribuie la îmbogățirea cunoștințelor lor, la înțelegerea adecvată a fenomenelor naturii, la dezvoltarea spiritului de observație, a gândirii și limbajului. Observând natura, copiii pot, de asemenea, sub îndrumarea adultului să sesizeze frumusețile ei și să o îndrăgească. În felul acesta li se educă simțul estetic, sentimentul de admirație, de dragoste și mândrie pentru bogățiile și frumusețile țării în care trăiesc.

De asemenea, mediul înconjurător oferă copiilor și alte posibilități de cunoaștere. Este vorba de cunoașterea muncii oamenilor, a diferitelor meserii, a rezultatelor activității umane în diferite domenii. Prin însușirea de noi cunoștințe despre aceste aspecte ale vieții sociale, copiii își largesc orizontul, își dezvoltă interesul pentru cunoașterea activității omului, li se educă dragostea și respectul față de om și de rezultatele muncii lui.

Bibliografie:

- Ciubotaru, Melania, *educația ecologică în grădiniță*, editura CD Press, București, 2009
- Geamăna, Adriana Nicoleta, *Pentru Earth Voice Romania – 3R – Material didactic alternativ, destinat activităților de educație ecologică*, Editura Nelmaco, București, 2004
- Pârvu, Constantin, *Îndrumător pentru cunoașterea mediului*, Editura Didactică, București, 1982

DETEȚIA ANTICOMUNISTĂ

PROFESOR IONEL DĂNUȚ RUSU COLEGIUL TEHNIC DANUBIANA ROMAN

Memorialistica românească despre detenția comunistă numără aproximativ 150 de lucrări, cărora li se adaugă în jur de 100 de lucrări de istorie, politologie și mentalitate despre „Gulagul” românesc și perioada comunistă.

Majoritatea memoriilor românești de detenție privitoare la „Gulagul” autohton se vor a fi niște anatomii ale puterii și totalitarismului, unele reportericeșete tratate, altele, confesiv.

O bună parte dintre memorialiști sunt intelectuali (scriitori, oameni politici, prelați, universitari etc.); dintre numele cele mai cunoscute, ale căror memorii au fost receptate cu ecou amplu în presa culturală și nu numai, reamintim câteva: Nicolae Steinhardt, Constantin Noica, Paul Goma, Ion Ioanid, Adriana Georgescu, Petre Pandrea, Iuliu Hossu, Nicolae Mărgineanu.

Câteva dintre memoriile de detenție, redactate chiar în timpul comunismului, au fost confiscate de organul de represiune, drept care autorul în cauză s-a văzut silit să reia o a doua variantă a manuscrisului „dușmănos”. *Jurnalul fericirii*

de Nicolae Steinhardt, publicat în 1991, este o a treia variantă, revizuită, completată și corectată de autor pe baza primelor două versiuni. La fel, *Monarhia de drept dialectic* de Belu Zilber a fost confiscată de Securitate și redactată apoi de autor într-o a doua variantă; în cele din urmă, prima versiune a fost recuperată și tipărită sub titlul *Actor în procesul Pătrășcanu* fiind semnată de data aceasta cu numele real al autorului, Belu Zilber.

Unele texte, precum

operei lui Ioan Ioanid, trebuie să explicăm înainte de toate ce a fost de fapt „Gulagul românesc”, care este statutul său față de alte astfel de locuri ale terorii din lume, dar și cine au fost cei care i-au căzut victime și pentru ce au fost atrași în această gaură neagră a torturilor absurde.

Totul a început chiar de la lovitura de stat din 23 august 1944, în urma căreia regele Mihai I-a înlăturat pe mareșalul Ion Antonescu deoarece refuza să abandoneze alianța cu Germania. Mareșalul se temea

că Armata Roșie ar putea invada România, lucru care s-a și întâmplat (trupele sovietice au intrat în București la 30 august 1944 și au plecat abia paisprezece ani mai târziu, în 1958). Astfel, Partidul Comunist a adus țara în situația de

sclavie față de URSS. După abdicarea forțată a regelui, a urmat definitivarea desființării principalelor partide politice de opoziție (PNȚ, PNL, PSD) și instaurarea partidului unic. Secretarul Partidului Comunist Român era Gheorghe Gheordiu Dej.

Jurnalul fericirii de Nicolae Steinhardt, *Drumul crucii* de Aurel State sau *Jurnalul unui figurant* de George Tomaziu sunt redactate într-un stil elaborat, elitist, altele sunt scrise dintr-o suflare, într-un stil pitoresc primitiv-naiv.

Pentru a pătrunde înțelesul exact al mesajului

O altă măsura a comuniștilor a fost lichidarea presei libere, precum și eliminarea din biblioteci și din librării a tuturor titlurilor de cărți considerate necorespunzătoare din punct de vedere ideologic. În 1948 au fost închise toate școlile străine, apoi a început epurarea tuturor studenților și a profesorilor catalogați drept indezirabili politic: universitari celebri au fost scoși de la catedră, fiind înlocuiți de staliniști dogmatici ori mercenari fără studii. Au fost aprobate doar manuale de sorginte sovietică.

Limba rusa a devenit obligatorie, numărul de ore fiind egal cu cel alocat limbii române. Deoarece era finanțată de către stat, Biserica Ortodoxă ajunge într-un fel de vasalitate față de Partidul Comunist, iar Biserica Greco-Catolică va fi desființată, proprietățile sale revenind statului.

O altă creație sinistră a minților diabolice ajunse la putere a fost și Securitatea. Strategiile sale de dominare ale „dușmanilor poporului” sunt bine reliefate și de către Ion Ioanid, dar și de către ceilalți mărturisitori ai detenției carcerale comuniste. Principalul scop al acestor trupe era tocmai obstrucționarea oricărei rezistențe față de regimul comunist.

O altă măsură a Securității și a Partidului Comunist, pe care o desprindem și din *Închisoarea noastră cea de toate zilele*, a fost instaurarea unui regim de muncă forțată pentru detinuții politici din România, scopul fiind

„reeducarea prin muncă”. O parte dintre aceștia au fost antrenați într-un regim de exterminare în minele din Transilvania ori în coloniile și lagărele de muncă presărate de-a lungul Canalului Dunare-Marea Neagră (locuri prin care a fost târât și Ion Ioanid, înainte de exilul în Europa)

O altă parte au fost distribuiți în aproape treizeci de închisori și câteva mari

centre de exterminare. O altă categorie de persecutați politici au constituit-o deportații. Destinația acestora a variat în funcție și de naționalitate și proveniență: germanii au fost ceruți de sovietici în lagărele din Siberia, în vreme ce țărani înstăriți români au fost deversați în Bărăgan, unde, după ce coborau din trenurile speciale, li se dădeau colibe de chirpici ori erau obligați să își construiască singuri un adăpost. Prin cartea sa, *Închisoarea noastră cea de toate zilele*, publicată imediat după '89, Ion Ioanid a adus imaginea bine conservată a infernului din închisorile comuniste.

La penitenciarul din Pitești, unul dintre primele locuri în care a fost torturat și Ion Ioanid, hrana dezgustătoare depășea limitele imaginarului: „Dimineața primeam, cum v-am spus, terciul, cam 200 gr. La prânz, o gamelă cu ciorbă, fie cu câțiva cartofi, fie cu varză acră, fie cu arpacaș. O dată, și câteodată de două ori pe săptămână era „carne”. Însemna că într-unul din cele trei feluri de ciorbă găseai: sau câteva bucăți de burtă, spălată aproximativ și deci mirosind puternic sau câteva șuvițe din bruma de carne ce se găsește pe un cap de vită. (Capetele de vită veneau de la abatorul

orașului, fără creier și fără limbă). Putea să-ți cadă în gamelă ori un ochi, ori o bucată de buză de vacă cu părul pe ea, împreună cu o puzderie de cioburi de oase și măsele de vită. A treia posibilitate în zilele de carne și cea mai frecventă în acea epocă, erau copitele. Fiecare primea în gamelă o copită de vită, fără unghie; așa veneau de la abator. Practic, era vorba de oasele de la extremitatea piciorului, care erau acoperite cu un zgîrci, pe care rozându-l și sugându-l, nu te alegeai cu mai nimic. În acest ultim fel de mâncare, găseai deseori caiele rupte. Seara primeai ciorba de

la prânz, însă mai subțire sau, uneori, huruială de porumb, mai mult opărită decât, fiartă. Singurul lucru consistent în alimentația noastră era sfertul de pâine zilnic.” Suferințelor provocate de foame li se adăugau cele legate de frig sau alte necesități trupești, torționarii amplificându-le strategic și fortându-le astfel limitele suportabilității.

Despre legionari și despre suplicii lor din închisorile comuniste, despre sensul mistic dat suferințelor lor, găsim date și în alte lucrări, una fiind *Sfântul închisorilor*, care dezvăluie figura excepțională a lui Valeriu Gafencu, tânăr legionar de o rară capacitate intelectuală, de o înaltă ținută morală și stăpânit de o profundă iubire creștinească față de oameni, alături de care mulți au

îndurat detenția mai ușor. A murit foarte tânăr în închisoarea de la Târgu Ocna, cedând medicamentele sale altuia, în 1953. Învățăturile sale au fost reconstituite din memoria celor cărora le-a fost exemplu, iar în prezent se fac demersuri pentru a fi canonizat.

Despre comportamentul demn al legionarilor marturisește și Nicolae Steinhardt: „Referitor la camarazii legionari, nu pot spune decât că purtarea lor față de mine a fost frățască. Mi-a venit în ajutor și reputația mea de evreu osândit pentru că a refuzat să fie martorul acuzării într-un proces legionar; oricum, s-au purtat cu mine impecabil și cu acel spirit de solidaritate de care au dat cu prisosință dovadă în locul în care mulți și-au pierdut cumpătul, omenia și stăpânirea de sine.

În acest an, în luna aprilie, Colegiul Tehnic *Danubiana* Roman a participat la „Proiectul European Journaliste sans frontieres”, derulat de *Societatea Culturală Clepsidra Roman*, una dintre temele dezbătute fiind problema detenției anticomuniste. Colegiul nostru a fost reprezentat de elevii Cătălina Agafiței (cl. a IX-a D), Diana Bârâiac (cl. a X-a C), Petrișor Constantin (cl. a X-a C), Ana Maria Gugoașe (cl. a X-a C), Alin Goian (cl. a X-a D), Andreea Hurbă (cl. a X-a D), Daniela Dâscă (cl. a XII-a A), Timofte Petronela (cl. a XIII-a A), coordonați de prof. Rusu Dănuț.

REVISTA ȘCOLARĂ

PROFESOR DANA SMEREA

ȘCOALA „MIHAI EMINESCU” ROMAN

„Omul își poate lua cunoștințele numai de la om. Așa, bazinul se umple cu apă, focul se aprinde cu foc iar sufletul omului se modelează datorită sufletului altului om.”

Rabindranath Tagore

Dragă cititorule, ți-ai dat vreodată seama câtă profunzime și cât adevăr conține o idee, un gând sau o scrisoare a unui copil? Te-ai gândit vreodată că fiecare om, copil sau adult, contribuie, prin acțiunile sale, la o mică părticică din ceea ce se numește „istoria omenirii”?

Te invităm, ca împreună cu noi, să descoperi prin revista noastră, o minunată lume a copilăriei, o lume a poeziei și basmelor, în care poți crea, visa, înfăptui și construi o lume adevărată.

Revista „Școala” este o publicație semestrială adresată tuturor copiilor, dar și părinților și dascălilor, fiind concepută ca un instrument de lucru puternic și eficient în pregătirea pentru viață, atât pentru cei care lucrează efectiv la redactarea ei, cât și pentru cititorii acesteia.

De ce să realizăm o revistă? De ce să cuprindă creații originale ale copiilor? Pentru că idealul educațional al școlii românești vizează dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a personalității autonome și creative. Astfel, se poate realiza o complexă activitate educativă, care poate sprijini formarea și dezvoltarea omului matur și responsabil de mâine, începând cu timidul elev, care, prin acumulare de

informații și prin încurajarea de a descoperi, de a cerceta, de a înfăptui își formează o conștiință de sine și o personalitate puternică.

Revista noastră, față de alte reviste ce se găsesc în comerț, dă posibilitatea elevilor nu numai de a fi simpli cititori, ci de a participa direct la scrierea ei prin trimiterea la colectivul de redacție a unor subiecte deosebite, creații proprii, deci, este o revistă a tuturor celor ce vor să scrie un articol, cu condiția primordială de a fi de bună credință.

Tot mai des se vehiculează ideea că viața școlară nu trebuie desfășurată separat de viața socială. Această temă s-a născut din dorința de a învăța pentru viață. Totul trebuie învățat temeinic și realist. Chiar și viața! Soluția este să te pregătești pentru mâine, ancorându-te de azi, astfel poți să înfrunți mai ușor viitorul. Motivul principal al creării acestei teme este convingerea că ea poate fi de folos cadrelor didactice care lucrează la clasele primare pentru formarea unor deprinderi sănătoase de viață.

Pentru a ajunge mai ușor la sufletul elevului am trecut de la îndrumător la prieten și mai ales la animator al energiilor creatoare, care colaborează și este alături de elevii săi. Am încercat să realizez proiectarea nu numai din punctul meu de vedere, ci și de pe poziția elevului care nu știe și vine la școală să învețe, să descopere, să afle, să cunoască să se formeze și

să se înarmeze cu deprinderi care îi vor folosi mai târziu în viață. Din când în când am schimbat modul de lucru cu elevii, deoarece ei sunt plictisiți de același sistem monoton, linear și stresant.

Un alt aspect de care am ținut seama a fost motivația elevului. Aceasta înseamnă a trezi în elev dorința de a face ceva pentru că este interesant și îi dă satisfacție. Elevul face acel ceva pentru că are propriile sale motive și nu motivele noastre. El este mânat de o curiozitate naturală, firească. Învățarea capătă astfel un aspect distractiv și util în același timp, iar el va simți mereu dorința de a lua inițiativa. Pentru mine, lecția interesantă nu este lecția apreciată numai de mine ci lecția trăită și apreciată de copil.

De aceea am considerat că realizarea unei reviste școlare este un mijloc eficient de educare și pregătire pentru viața a școlarilor. Pentru a cuprinde întreaga clasă la această activitate, am convenit să realizăm o revistă cu caracter caleidoscopic, astfel să prezentăm o imagine cât mai completă și complexă a unui colectiv școlar. Fără îndoială că aspectul beletristic predomină, ceea ce răspunde nevoii firești de afirmare și dezvoltare a personalității. Mai târziu, revista clasei a devenit revista școlii.

Activitatea redacțională nu se face la întâmplare, și nu se rezumă la niște copieri fără interes, care ar duce în final la plictiseală, reticență sau la respingerea acesteia. Pentru a avea eficiență, activitatea de redactare însușește multă

muncă, multe ore de gândire și pregătire, încât să asigure cititorului nostru o informare corectă și o creștere a interesului față de această revistă. Secretul succesului stă în muncă, muncă neîntreruptă, încredere și speranță.

Revista cuprinde mai multe rubrici care doresc să informeze, să dea sugestii, să spună lucrurilor pe nume și pe scurt să prezinte aspecte din școala noastră. Articolele prezentate în această revistă sunt din diverse domenii, pentru ca elevii să aibă o privire de ansamblu a lumii care ne înconjoară și să dobândească diferite cunoștințe. Rubricile din revistă sunt creațiile originale, articolele de informare, rubricile umoristice și distractive, succesele școlii, fiecare purtând un titlu sugestiv. Astfel putem aminti: „Invitație la lectură”, „Creații originale”, „Memo”, „Amintiri din vacanță”, „Credo”, „Succese”, etc. Prin toate rubricile ei, revista își aduce contribuția la dezvoltarea gândirii creatoare și la modelarea sentimentelor, asigurând elevilor suportul evoluției intelectuale.

Conținutul revistei urmărește să motiveze munca, munca în echipă, să stimuleze creativitatea, originalitatea și să surprindă diferite momente trăite de elevi și redactate într-o manieră elegantă și atractivă.

Prima etapă a fost alegerea unui colectiv de redacție format din șase elevi, din rândul cărora am numit un redactor-șef, care să răspundă de calitatea materialelor adunate și de bunul mers al revistei. Fiecare redactor avea în subordine 4-5 membri, în funcție de calitățile și aptitudinile fiecăruia, astfel încât am format câteva grupe de activitate:

- grupa beletristică se ocupă de creațiile literare;

- grupa științifică se ocupă de cunoștințele dintr-un anumit domeniu;
- grupa de actualități se ocupă de evenimentele mai importante desfășurate în școală;
- grupa artistică răspunde de partea ilustrată, desene, fotografii, aspectul grafic al revistei;
- grupa de umor și probleme distractive asigură mozaicul de curiozități, jocuri distractive și rebusuri;

Fiecare grupă are la dispoziție mai multe rubrici. De exemplu: grupa beletristică urmărește atât rubrica „Creații originale” cât și rubrica „Scriitori celebri”. Redactorii conlucrează cu învățătorul sau cu anumiți profesori de specialitate în realizarea unor articole din domeniul respectiv.

În vederea unei mai bune legături a cititorilor noștri cu redactorii revistei am strecurat în revistă și câteva concursuri cu premii atractive și tentante. Redactorii îndeamnă colegii să scrie cât mai multe articole care se adună semestrial la secretariatul revistei. O dată materialele adunate, colectivul de redacție se întâlnește și stabilește care sunt cele mai bune și interesante materiale pentru a intra în rubricile revistei.

Valoarea și funcționalitatea didactică a revistei este completată de bogatul material ilustrativ, care cuprinde exemplificări concrete ale activității desfășurate. În acest fel autorii acestei reviste reușesc să transmită un mesaj fundamental: „teoria nu se poate împlini cu adevărat decât în practică”. Astfel se conturează personalitatea unei reviste, care nu poate decât să

asigure prestigiul unor elevi sau unei școli.

În urma acestui program de lucru judicios și a unei tematici interesante, în care au fost incluse ideile și dorințele elevilor, redactorii revistei noastre au câștigat încrederea cititorilor, dar mai ales satisfacția de a obține numeroase premii și mențiuni atât la nivel local, cât și județean.

Revista școlară este o modalitate eficientă de formare și descoperire a tinerilor talente. Această muncă nu este ușoară. Ea cere continuă observare și cercetare a copiilor, o legătură permanentă cu familiile acestora, cu societatea dar aduce și satisfacția unei împliniri, a unui act de creație educațional prin nivelul calitativ la care au ajuns tinerii reporteri. Ei sunt conștienți că sunt posesorii unor creații artistice, dar în același timp trebuie să li se insuflă dorința de a-și pune în valoare aceste calități. Pentru dezvoltarea lor am făcut observații, dar cu prudență, în așa fel ca cel vizat, să descopere acumulările sau scăpările ca pe un fapt normal, fără să-i fie lezată personalitatea.

Am încercat să nu îngrădesc libertatea copiilor pentru că această libertate este creația, iar creația este jocul suprem. Am lăsat copilul să creeze compuneri, desene, cântece nesfârșite, invenții năstrușnice și jocuri interesante. Altfel spus, pentru prima dată școlarul trece din lumea poveștilor în lumea faptelor reale și a lucrurilor concrete, începe să cunoască lumea în care trăiește, prin această lucrare făurită chiar de el, iar pasul înainte este evident. Nu am găsit bucurie mai mare decât înflorirea unui copil!

Dat fiind faptul că lumea copilăriei este prin excelență o lume a imaginației și a trăirilor afective, este normal ca elevii să-și facă cunoscute faptele și în special realizările. De aceea, redactorii revistei noastre au organizat o „**Conferință de presă**”, unde au fost invitați elevi din toate clasele, diriginți, profesori, părinți și un reprezentant al ziarului local. Cei prezenți au fost invitați să cunoască mai bine munca redacțională, modalitățile de lucru în echipă și drumul lung și sinuos al revistei.

Obiectivele urmărite prin această activitate au fost:

- folosirea cu maximă eficiență a timpului liber;
- stabilirea unei strânse legături între latura instructivă și cea educativă;
- colaborarea mai strânsă între școală, familie și comunitate;
- creșterea eficienței lecțiilor din programul obligatoriu;
- eliminarea barierelor de comunicare dintre învățător și elevi;
- realizarea unei socializări mai rapide;

A doua etapă a fost prezentarea activităților. Fiecare redactor a prezentat activitatea de care s-a ocupat, articolele care au fost publicate, punctele tari și greutățile cu care s-au confruntat.

A treia etapă a urmărit impactul acestei reviste în rândul elevilor și cadrelor didactice. S-au făcut aprecieri asupra conținutului și calității acestei publicații, am primit sugestii și recomandări de la elevi, părinți, cadre didactice și de la reprezentantul ziarului

local. Activitatea a fost colorată cu diferite momente artistice (recitări de poezie, cântece acompaniate la orgă sau chitară, monologuri, dans, interviuri realizate).

Întâlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenoasă și a fost un prilej de satisfacție pentru ambele părți. De aceea prin această activitate am reușit să descoperim o lume nouă, cu frumusețile și greutățile ei și să facem niște copii să se simtă oameni mari, cu responsabilități și drepturi depline. Meritele redactorilor au fost răsplătite cu diplome și premii pe măsura muncii lor. De asemenea și cititorii au fost răsplătiți cu premii de fidelitate sau prin tragere la sorți. Toți am ieșit câștigători, copii pe de o parte iar noi cadrele fericite că avem așa elevi.

Cu ajutorul revistei am încercat să creăm și să prețuim frumosul. Copilul trebuie să se bucure de frumos, cu atât mai mult când acesta este realizat de el însuși.

Pentru a asigura continuitatea muncii redacționale, încerc să formez din vreme succesorii acestei activități, ca din timp să fie pregătiți. Redactarea revistei școlare este un mijloc modern de învățare care este în măsură să trezească și să orienteze atenția spre nou. Activitatea redacțională reprezintă un obiectiv al muncii intelectuale care îl formează pe elev să lectureze anumite cărți sau alte publicații, să selecteze datele mai importante dintr-o lucrare, să folosească eficient dicționarul, hărțile, astfel se dezvoltă interesul pentru lectură, vocabularul și încrederea în sine.

Cititorule, citește împreună cu noi, încearcă să ne cunoști, să ne înțelegi, trăiește fiecare moment cu pasiune și astfel vei deveni mai bun, mai omenos și îți vei da seama că vei fi prezent mereu acolo unde este nevoie de tine!...

STAGIU DE CERCETARE POSTDOCTORALĂ ÎN LOUVAIN-LA-NEUVE

Dr. Mihai FLOROAIA
Université Catholique de Louvain

În calitate de beneficiar al unei burse de excelență cu durata de trei luni, oferită de Wallonie-Bruxelles International (WBI), în vederea efectuării unui stagiului de cercetare postdoctorală, în cadrul Universității Catolice din Louvain-la-Neuve (Belgia), am avut șansa de a experimenta ceea ce înseamnă o astfel de activitate într-o instituție occidentală de prestigiu și de înaltă ținută academică. Tema proiectului de cercetare, intitulată „Hotărâri ale conciliilor (sinoadelor) locale desfășurate în Occident în secolele XIII-XVI” a fost acceptată de prof. Jean-Pierre Delville din cadrul acestei universități, sub îndrumarea căruia mi-am desfășurat activitatea. Subiectul amintit a vizat analiza problematicilor dezbătute în cadrul conciliilor locale ale Bisericii Apusene în contextul intenției de reformare a acesteia, pe de o parte, iar pe de altă parte, al disputelor dogmatice și tendințelor de reconciliere cu Biserica Răsăriteană. Rezultatele acestui stagiului vor contribui la o nouă abordare a temelor de istorie bisericească universală, acestea fiind prezentate dintr-o analiză obiectivă a surselor și documentelor istorice.

Wallonie-Bruxelles International reprezintă o autoritate publică responsabilă cu relațiile internaționale ale Waloniei. Din anul 1996, când cele două entități federale francofone (Comunitatea franceză din Regiunea Valonă a Belgiei și Comisia Comunității franceze din Bruxelles) au semnat acorduri de cooperare privind reorganizarea relațiilor internaționale, Wallonie-

În prezent, Wallonie-Bruxelles International gestionează acordul cu 59 de țări și 9 regiuni, după cum urmează: Europa: 30 de țări și 3 regiuni, Africa: 14 țări și o regiune, America de Nord: 2 țări și 5 regiuni, America Latină: 7 țări; Asia: 6 țări. Pentru 13 țări, este un acord-cadru care implică trei organizații administrative federale.

Cea mai veche și prestigioasă universitate de limbă franceză din Regatul Belgiei, **Université Catholique de Louvain**, a fost întemeiată în anul 1425, fiind una dintre primele instituții de acest fel din Sfântul Imperiu Roman de națiune germană. Până în anul 1825, limba de instruire a fost latina.

Actualmente, campusul universitar se află în orașul universitar Louvain-la-Neuve (situat la cca 32 km sud de Bruxelles), fondat în anul 1968, după separarea secțiilor de limbă franceză și neerlandeză ale Universității Catolice din Louvain (vechiul campus, amplasat în orașul flamand Leuven, a fost moștenit de secția neerlandeză). În momentul de față, la universitate își fac studiile peste 20.000 de studenți, masteranzi și doctoranzi dintre care mai mult de 4.000 sunt străini fiind de aproximativ 125 de naționalități. La această instituție sunt aprofundate studiile de

Bruxelles International asigură o vizibilitate optimă prin prezența sa în domeniul internațional. Aceste relații bilaterale urmăresc obiective strategice precum sprijinirea creativității (culturale, economice, sociale) în Vallonie-Bruxelles, care să contribuie la dezvoltarea regiunii, promovând exemple de bune practici ca entități cu capacitatea de acțiune internațională, admiterea valorilor și intereselor tuturor părților pentru a-și îmbunătăți abilitățile într-un spirit de cooperare reciprocă.

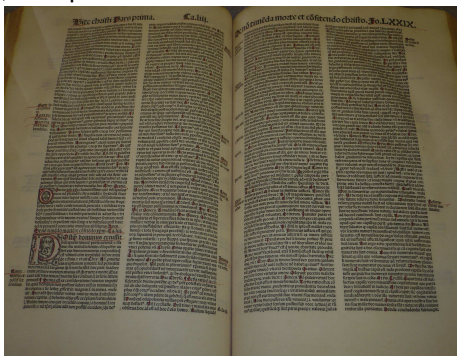
teologie în dialog cu filosofia și științele umaniste.

În cadrul universității funcționează șapte facultăți (teologie, filosofie, drept, științe economice, sociale și politice, management, litere și filosofie, psihologie și științele educației). La Facultatea de Teologie sunt foarte mulți studenți străini, în special în ciclurile doi și trei (master și doctorat), pe linia franceză. Facultatea are în derulare diverse parteneriate cu alte universități și instituții precum: Universitatea din Leuven (Belgia), Strasbourg (Franța), San Paulo (Brazilia), Kaslik (Liban), Iași (România).

Cu o vastă bibliotecă (de fapt sunt 8 biblioteci principale care deservesc una sau mai multe facultăți), pe domeniile: studii umaniste, teologie, arte plastice, litere – filologie, drept, filosofie, istorie, psihologie, economie și științe politice, la care se adaugă centrul de informare și documentare, secția de carte rară, manuscrise, multimedia etc., universitatea oferă celor interesați o plajă diversificată pentru studiu și cercetare. Fondul de carte cuprinde peste 2.000.000 de lucrări, aproximativ 5.000 de periodice, 10.000 periodice accesibile online, pe lângă colecțiile de manuscrise, monografii, filme documentare și colecții interdisciplinare.

Pe lângă Facultatea de Teologie funcționează Institutul de Religie, Spiritualitate, Cultură și Societate (RSCS), al cărui președinte este profesorul Jean-Pierre Delville. Având trei licențe (istorie la Universitatea din Liege, teologie la Universitatea Gregoriană din Roma, și studii biblice în cadrul Institutului Pontifical din Roma) și un doctorat în filosofie și litere la Universitatea Catholică din

Louvain, distinsul profesor Jean-Pierre Delville este membru al Institutului de istorie medievală, Arhivele lumii catolice și al Asociației europene de Teologie Romano-Catolică. Este autorul a numeroase studii și lucrări de specialitate și îndrumă candidații pentru doctorat și studii de cercetare în domeniul istoriei bisericești pentru perioadele medievală și modernă. Obiectivul principal al Institutului este de a consolida echipele de cercetare și de a reuni persoane care studiază teme

teologice, abordându-le din mai multe perspective: istorice, filologice, filozofice, juridice, literare, artistice, sociologice, antropologice, psihologice, și didactice. Prin unirea acestor forțe diferite și crearea unui cadru de cercetare de înaltă ținută academică, institutul este unic în lumea cercetărilor umaniste de astăzi. În anul 1999, a luat ființă școala doctorală din domeniul teologie cu un caracter interdisciplinar, cercetarea științifică fiind una de cea mai înaltă calitate, dinamică și deschisă spre ceea ce este nou în toate domeniile. Programul de doctorat are în prezent peste 50 de doctoranzi din patru continente și 20 de națiuni diferite. Doctoranzii au posibilitatea de a participa în proiecte de cercetare dezvoltate de către profesorii

de la Facultatea de Teologie și din cadrul Institutului de Religie, Spiritualitate, Cultură și Societate. Disciplinele de învățământ și cercetare din domeniul teologiei variază de la reflecția adâncă asupra credinței creștine și etică, la aspectele referitoare la practica bisericii creștine, prin studiul surselor (Sfânta Scriptură, Părinții Bisericii și istoria creștinismului) și al limbilor ebraică, greacă și latină. În plus, față de programele de studii care conduc la obținerea unei diplome acordate de Comunitatea franceză din Belgia, facultatea permite studenților să se dedice misiunii creștine, devenind clerici. Facultatea de Teologie încearcă să stabilească numeroase contacte internaționale în domeniul educației și cercetării. Periodic, cadre didactice de pe alte continente participă la manifestările științifice organizate aici stimulând dialogul intercultural. La nivel european, sunt avute în vedere noi colaborări pentru a permite o mai mare mobilitate și o mai bună înțelegere reciprocă. În acest context, rețeaua THEODOC (surse și documente pentru studierea teologiei) constituie o legătură importantă între francofonii diferitelor facultăți.

În urma reformei de la Bologna, Universitatea Catholică din Louvain-la-Neuve împreună cu Universitatea „Notre-Dame de la Paix” din Namur, Facultățile Universitare Catolice din Mons și Facultățile Universității „Saint-Louis” din Bruxelles au format Academia Louvain. În septembrie 2011, cele patru universități s-au grupat într-un singur organism: UCLouvain.

MALLtilingvism – VOCI ȘI CULOARE

**Profesor metodist Elena-Roxana IRINA
Casa Corpului Didactic Neamț**

Agentia Nationala pentru Comunitare in Domeniul Educatiei si Formarii Profesionale a organizat în perioada 25-26 septembrie 2011 un eveniment de amploare, în parteneriat cu Représentanța Comisiei Europene în România, cu Departamentul pentru Relații Interetnice al Guvernului României și cu alte instituții și organizații importante pentru promovarea multilingvismului și a multiculturalității, cu ocazia aniversării a 10 ani de existență în Europa a Premiilor European Language Label și a Zilei Europene a Limbilor străine.

Obiectivele acestui eveniment au constat în ridicarea gradului de constientizare asupra importanței învățării limbilor străine, promovarea activităților care implica utilizarea limbilor străine și a instituțiilor care ofera servicii în domeniul lingvistic și cultural, promovarea limbilor/dialectelor minorităților naționale, încurajarea achiziției lingvistice la toate nivelurile/varstele, "expunerea" comunităților lingvistice (în special a celor care utilizează limbi de circulație mai restrânsă în România) și, nu în ultimul

rand, promovarea rezultatelor din cadrul proiectelor premiate cu ELL în perioada 2002-2011.

Ziua Europeană a Limbilor Străine este celebrată în fiecare an pe 26 septembrie,

începând din 2001, la inițiativa Consiliului Europei. Obiectivele evenimentelor organizate în întreaga Europă pentru a celebra această zi sunt: sensibilizarea publicului din Europa față de

străine de către toți europenii, la școală sau în afara acesteia.

În data de 25 septembrie 2011, la Baneasa Shopping Centre a avut loc evenimentul „MALLtilingvism – Voci și culoare”. În cadrul evenimentului, au avut loc cursuri de limbi străine (rusă, macedoneană, greacă, arabă, germană, italiană, japoneză și altele), jocuri de

improvizație lingvistică, concursuri pe teme lingvistice, proiecții de filme. Evenimentul a fost realizat cu sprijinul Centrului European pentru Limbi Moderne al Consiliului Europei, Delegației Walonie – Bruxelles, Băneasa Shopping City și elefant.ro.

plurilingvism, cultivarea diversității culturale și lingvistice, precum și încurajarea învățării limbilor

În data de 26 septembrie 2011, la sediul Représentanței Comisiei Europene din București, a avut loc evenimentul Zece ani de existență în Europa a Premiilor European Language Label (Eticheta lingvistică europeană).

European Language Label (Eticheta lingvistică europeană) este un premiu lansat oficial în anul 1999 de către Comisia

Europeană, care încurajează inițiativele în materie de predare și învățare a limbilor străine, prin recompensarea tehnicilor inedite de predare, prin difuzarea informațiilor referitoare la acestea și prin promovarea bunelor practici. Premiul se adresează tuturor tipurilor de educație și formare, indiferent de vârstă sau de metodele utilizate, fiind acordat anual celor mai inovatoare proiecte destinate învățării limbilor străine, elaborate în fiecare dintre țările participante. Sub coordonarea Comisiei Europene, procedura de decernare este administrată de statele membre, ale căror jurii naționale decid asupra criteriilor de selecție detaliate. În România, această acțiune este promovată de ANPCDEFP. În perioada 2001-2011, premiul a fost acordat unui număr de 80 de proiecte lingvistice, implementate de instituții private și de stat, pe întreg teritoriul țării.

Invitați de onoare la acest eveniment au fost: din partea Ministerului Afacerilor Europene, domnul Ministru Leonard Orban, Reprezentanței Comisiei Europene în România domnul NICOLAE IDU, ANPCDEFP doamna Director Monica Calotă, Ministerului Educației Cercetării Tineretului și Sportului domnul AUGUSTIN MIHALACHE și din partea Departamentului pentru Relații

Interetnice al Guvernului domnul ATTILA MARKÓ.

Au fost prezentate câteva proiecte castigatoare European Language Label din partea in partea asociatiei PROSPER-ASE, fundatiei Euro-Ed si Scolii cu clasele I-VIII Oantu, comuna Pîngărați, județul Neamț.

Din partea Scolii cu clasele I-VIII Oantu, comuna Pîngărați, județul Neamț au fost invitați să participe la această festivitate coordonatorul proiectului, Elena-Roxana IRINA și Doina Mătă , membru al echipei de proiect,.

Coordonatorul proiectului, doamna Elena-Roxana IRINA a prezentat proiectul multilateral Comenius desfășurat la Școala cu clasele I-VIII Oanțu în perioada 2009-2011, premiat cu European Language Label 2010. Acest proiect, creat de către domnul profesor Alexandru Mîță de la Liceul Teoretic „Mihail Kogalniceanu” Vaslui, a vizat crearea unei platform on-line pentru realizarea unei educații intercultural europene, pe fundalul

învățării limbilor străine. S-au aplicat noile tehnologii, prin crearea unei platform comune de e-learning, destinate elevilor cu vârste cuprinse între 6-15 ani. Această platformă a facilitat și comunicarea dintre elevii școlii și cei ai școlilor partenere. Platforma a fost o provocare pentru elevi și pentru echipa de proiect, dat fiind faptul că a constituit o metodă inovatoare de învățare a limbilor străine. Este un mod nou de a învăța, care a încântat elevii și i-a motivat să se implice în proiect, prin urmare să învețe limba franceză și limba engleză, altfel. Ca o răsplată a calității muncii elevilor și echipei de proiect, a venit în martie premiul European Language Label. Acesta a constituit recunoașterea eforturilor comune ale celor implicați în proiect și a reușit să șteargă toate dificultățile și obstacolele apărute pe parcursul

desfășurării proiectului. Proiectul are un caracter umanist, produsele sale se adresează unui public format din persoane cu handicap, din persoane izolate din cauze geografice sau socio-economice, permitându-le să-și continue formarea lor prin promovarea nediscriminării.

Distincția European Language Label 2010 promovează noile tehnologii de predare a limbilor străine și încurajează noile inițiative în domeniul de predare a

acestora. Dat fiind faptul că acest premiu se acordă pentru cele mai inovative proiecte, am fost onorați a ne afla pe lista celor premiați cu această distincție.

Bucuria obținerii acestui premiu a fost împărtășită de elevii școlii Oaștu, dar și de oficialități ale comunei Pîngărați și județului Neamț prin intermediul unui film realizat de echipa de proiect.

Dedicăm toată reușita noastră doamnei inspector Maria Ghiniță care ne-a consiliat, ne-a monitorizat, ne-a ajutat să fim cei mai buni, și fără ajutorul căreia nu am fi reușit să

ajungem unde suntem.

Mulțumiri speciale domnului Alexandru Miță, de la Liceul Teoretic "Mihail Kogălniceanu" Vaslui, coordonatorul internațional de proiect, cel care a gândit proiectul, care ne-a acceptat ca parteneri, ne-a învățat, ne-a consiliat, ne-a îndrumat. Premiul nu l-am fi putut câștiga fără susținerea și sprijinul domniei sale.

Nu în ultimul rând, mulțumim doamnei Ileana Racoviceanu, organizatorul acestui eveniment, care ne-a încurajat mereu și a crezut în munca noastră, ne-a oferit o șansă unică în viață, ne-a

lăsat să strălucim liber pe cerul proiectelor-așa cum bine spunea coordonatorul internațional de proiect, domnul Alexandru Miță.

EURODIDAWEB – O NOUĂ MOBILITATE DE FORMARE CONTINUĂ COMENIUS

LA COLEGIUL NAȚIONAL CALISTRAT HOGAȘ

PROFESOR MIHĂELA CĂTĂLINA TĂRCĂOANU

COLEGIUL NAȚIONAL CALISTRAT HOGAȘ

Comenius, unul dintre Programele de Învățare pe Tot Parcursul Vieții (www.llp-ro.ro), oferă cadrelor didactice oportunități de formare continuă dintre cele mai diverse. Beneficiara unui astfel de grant este **Mihaela-Cătălina Tărcăoanu**, profesor de limba și literatura română la Colegiul Național „Calistrat Hogaș” din Piatra-Neamț. În perioada 4-8 iulie 2011, s-a desfășurat în Roma, Italia, programul de formare **Eurodidaweb** – **Pedagogical Use of Internet and Multimedia Tools (IT-2011-646-007)**, organizat de **F.C. Europaclub**, reprezentat de prof. **Alberto Piaggiacelli**.

Cursul **Eurodidaweb** – **Pedagogical Use of Internet and Multimedia Tools** s-a derulat la Universitatea „Sapienza”, laboratorul de Informatică LIDS – Roma, și la Școala SMS „Piranesi” și a avut ca formator pe prof. **Stefano Lariccia**. Pe parcursul a cinci zile, cei zece participanți – 5 din România și 5 din Spania – au aflat informații noi despre istoria și evoluția aplicațiilor web, selectarea și utilizarea instrumentelor software și hardware potrivite pentru crearea unor pagini web. Agenda programului de formare a inclus: organizarea unei sesiuni în cadrul căreia participanții și-au prezentat și promovat țara, instituția reprezentată, precum și statutul profesional; prelegeri despre Web-learning; compararea Web-earning e-learning; utilizarea platformei Plone (<http://en.wikipedia.org/wiki/Plone>); compararea platformei Plone (<http://plone.org/>) cu Moodle; feedback permanent; evaluarea; înmânarea certificatelor. Cursul a fost organizat în două module, unul teoretic și unul practic, ambele având loc în fiecare din cele cinci zile consecutiv.

Primul modul a avut ca temă: istoria și evoluția aplicațiilor web și a avut următoarele obiective: a) alegerea tehnologiei potrivite: metode vechi și/ sau noi; limbaje vechi și noi; b) organizarea infrastructurii unui server, selectarea și utilizarea instrumentelor hardware și software potrivite pentru crearea unor pagini web; utilizarea elementelor hipermedia. Cel de-al doilea modul a implicat punerea în practică a teoriei și a avut ca obiective: a) folosirea metodelor, limbajelor și instrumentelor pentru a crea o pagină web; b) administrarea documentelor; c) organizarea și administrarea profilelor utilizatorilor, drepturile utilizatorilor, d) oferirea de feedback utilizatorilor. O serie de instrumente utile se pot găsi accesând:

<http://lastpass.com/>;
<http://www.cmsmatrix.org/>;
<http://www.xmarks.com/>;
<http://ocw.mit.edu/index.htm>.
Participanții au primit, de asemenea, câte un Certificat de Mobilitate Europass. Limba de desfășurare a cursului a fost engleza, alte limbi utilizate fiind franceza, italiana și spaniola. Participanții vor beneficia de tutorat încă șase luni de la finalizarea cursului.

Impresii pot fi vizualizate accesând <http://www.youtube.com/watch?v=F78GYwbger4>. Organizatorii s-au străduit să ofere și un program cultural. Cina de bun rămas a avut loc la un punct macrobiotic, unde am putut afla noutăți despre alimentația sănătoasă. Punctul macrobiotic e o idee a lui Mario Pianesi, care a fondat asociația în 1980.

Activitatea de formare a fost realizată cu sprijinul financiar primit în cadrul Programului de Învățare pe Parcursul Întregii Vieți și din fonduri FSE-POS DRU prin proiectul „Schema de susținere complementară a mobilității europene a cadrelor didactice din învățământul preuniversitar beneficiare ale Programului de Învățare pe tot Parcursul Vieții (Lifelong Learning)”. *Conținutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorului și AN și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care conținutul informației va fi folosit*

O serie de instrumente utile se pot găsi accesând:

CĂI DE ACȚIUNE PENTRU ÎMBUNĂȚIREA MOTIVAȚIEI ȘI CALITĂȚII ÎN MEDIUL EDUCAȚIONAL

PROFESOR PETRUȚA LOSTUN
COLEGIUL NAȚIONAL „CALISTRAT HOGAȘ” PIATRA – NEAMȚ

Identificarea cotei optime de manifestare a exigențelor caracterizează eforturile individuale ale fiecărui cadru didactic și poate fi recunoscută, sub forma deciziilor și strategiilor instituționale, ca preocupare permanentă în viața fiecărei școli. A găsi un echilibru între raportarea „prea aspră” sau „prea blândă” a școlii la elevii săi - nu este o problemă nici pur românească, nici numai personală, ci una „universală”. Profesorii și școlile din întreaga lume caută răspunsuri la întrebări precum: *ce putem face pentru ca elevul să nu se mai simtă „înstrăinat” sau „trist” în sistemul educațional?, cum putem acționa pentru ca școala să nu mai inducă elevului frustrare?, care sunt motivele performanțelor slabe ale elevilor sau cauzele abandonului*

școlar?, cum pot fi îmbunătățite performanțele elevilor?, etc...

În perioada 10-16 iulie 2011, s-a desfășurat la Lisabona cursul *Action Methods Improving Motivation and Quality in Learning Environments*, curs pe care l-am selectat din catalogul Comenius-Grundtvig tocmai pentru că îmi oferea posibilitatea să găsesc răspunsuri la întrebările de mai sus și pentru care am candidat și obținut de la Agenția Națională un grant *Comenius – mobilități individuale* (Apelul 2011 – runda 1). Specificul acestui curs european a fost dat de participarea numeroasă (65 de cursanți, 17 țări / culturi reprezentate prin cursanți, traineri, asistenți), precum și de atmosfera multiculturală generată în acest context. Obiectivul central al cursului a fost acela de a familiariza

participanții cu modul în care metodele activ-participative pot fi fructificate în educația formală și non-formală pentru a îmbunătăți motivația celor care învață și pentru a crea un climat pozitiv în mediul școlar. Cursul a inclus numeroase prezentări: au fost expuse obiectivele, istoricul și activitățile derulate de-a lungul timpului de inițiator în vederea promovării metodologiei participative și a învățării prin colaborare; au fost făcute prezentări ale celor două instituții implicate în programul de formare (**European Bridges Consulting Finlanda** - inițiator, **A Par Portugalia** - gazdă); s-a conferențiat pe problema inteligenței emoționale și a integrării metodelor activ-participative în demersul educațional (dintre temele expuse, amintim: *Motivație, emoție, cogniție; Integrarea artei în activități de învățare; Introducere în Comics;*

Integrarea metodelor active în lecție), iar reprezentanții Agenției Naționale portugheze au prezentat programele LLP. La acest curs au fost promovate și exemple de bună practică, fiindu-ne prezentate concluzii referitoare la implementarea metodelor activ-participative în Portugalia și Grecia, exemple de exploatare a rezultatelor sesiunilor anterioare ale cursului în activitatea didactică a foștilor participanți. Am avut, de asemenea, oportunitatea de a participa la schimburi de experiență cu profesori de pe tot continentul (s-au făcut prezentări ale experiențelor personale în grupuri multinaționale) și am vizitat Institutul Politehnic din Lisabona – Școala Superioară de Educație, unde am aflat cum se realizează formarea inițială a profesorilor în Portugalia, precum și detalii despre sistemul educațional portughez. Toate conceptele introduse pe parcursul programului de formare au fost ilustrate prin aplicații adecvate, participanții având posibilitatea să exerseze și să urmărească - prin implicare directă - cum se manageriază activitățile de învățare colaborativă; cum se organizează și cum se coordonează activitățile în grupuri mici; cum se asigură feedback-ul acestor activități astfel încât ele să-și atingă obiectivele educaționale. Din setul consistent de aplicații practice / metode, vom aminti: exerciții de intercunoaștere și spargere a gheții; exerciții de tip reflexiv (“Debriefing”), exerciții de formare a grupurilor (teambulding / leadership); exerciții de tip “Safety” (menite să întărească încrederea, spiritul de echipă și abilitățile de colaborare ale participanților). De asemenea, am fost implicați în workshop-uri privind

integrarea artelor (muzica, dansul, desenul, comics, teatrul) în lecție, cu ilustrări și aplicații relevante pentru domeniile matematică, educație sexuală, educație ecologică, educația pentru adulți. Dintre sesiunile de învățare prin colaborare, voi aminti ca relevante activitatea *Learning Café* și elaborarea – în echipă – a unui proiect educativ.

Prezentările au fost organizate în plen sau în grupuri mici, iar aplicațiile au fost organizate în grupuri mici și pe perechi. De asemenea, au existat secvențe de lucru individual. Deloc neglijabile, în ansablul programului de formare urmat, au fost activitățile culturale: excursii scurte (Setubal, centrul istoric al Lisabonei, Costa de Caparica – plaja), precum și serile culturale (seara cantecelor, seara portugheză, seara bucătărilor naționale, etc.). Organizatoarea cursului (d-na Ulla Salomaki, director al European Bridges Consulting Finlanda) ne-a oferit un program de formare dens, neredundant, util oricărui cadru didactic care vrea să-și diversifice intervențiile curriculare și extracurriculare, care dorește să îmbunătățească motivația elevilor și ambianța învățării. Cursul este recomandat pentru educatori, învățători, profesori de diferite specializări, traineri, cu condiția ca aceștia să fie deschiși la un mod de abordare a procesului de predare-învățare mai puțin formal și formalist, dar mai apropiat de educabil, întrucât ia în considerare emoțiile și nevoile reale ale celor care participă la învățare. Pe parcursul activităților desfășurate, am reținut că cel mai puțin importante sunt aspectele formale ale

metodologiei aplicate la clasă, cum ar fi „rețetele” generale de aplicare, notorietatea, conformitatea sau frumusețea unei metode... Ceea ce contează cu adevărat este efectul aplicării acelei metodologii, respectiv calitatea rezultatului obținut la nivel de educat. Din acest punct de vedere, în utilizarea metodologiei participative, „jocul de dragul jocului” este contraproductiv. Sunt foarte importante raportarea corectă la planul individual-emoțional, reflecția și asigurarea feedback-ului, astfel încât să fie asigurată integrarea rezultatului fiecărui exercițiu în contextul cognitiv căruia trebuie să-i aparțină. Cursul *Action Methods Improving Motivation and Quality in Learning Environments* a reprezentat – pentru mine - o invitație la reflecție profesională și o pledoarie pentru reconsiderarea dimensiunii emoționale a perimetrului școlar. Desigur, participând la curs, nu am obținut răspunsuri definitive la întrebările fundamentale pe care le-am formulat la începutul articolului, dar am avut ocazia de a-mi reconsidera – sub aspect atitudinal-psihologic și metodologic – viziunea asupra abordărilor posibile în educație în vederea exploatarei corecte a motivației și afectivității.

Această comunicare rezultă în urma experienței oferite de participarea la cursul „Action Methods Improving Motivation and Quality in Learning Environments”, proiect de mobilitate finanțat în cadrul Programului de Învățare pe Parcursul Întregii Vieți cu sprijinul Comisiei Europene, din fonduri gestionate de ANPCDEFP și FSE – POSDRU.

Acest articol reflectă numai punctul de vedere al autorului și Comisia Europeană nu este responsabilă pentru eventuala utilizare a informațiilor pe care le conține.

DIMINEȚI LONDONEZE

PROFESOR ZACHMAN MIHAELA

GRUP ȘCOLAR „DIMITRIE LEONIDA” PIATRA NEAMȚ

Mai 2011 stația de metrou Oxford Circus cobor și indicatoarele către ieșire –Exit îmi sunt singurul ajutor printre miile de oameni în mișcare. Aleargă toți la ieșirea din metrou de parcă ar fi ultimele clipe din viața lor. Nu se închid bine ușile unui metrou care pornește rapid către o altă destinație că se și aude o voce care anunță sosirea unui alt metrou. Panourile electronice indică sosirile și plecările la minut și secunde fără întârzieri. Hărți cu liniile de metrou se găsesc pe ambele sensuri de circulație astfel încât chiar pentru cel care nu este vorbitor de limba engleză își va găsi cu mare ușurință și simplitate destinația urmărită. Fiecare linie de metrou care circulă într-o anumită direcție are o culoare ușor de regăsit în interiorul metroului pe barele de susținere ,detalii și indicii,hărți oferite gratis se găsesc pretutindeni și te urmăresc tacit la tot pasul ca în filmele cu celebrul detectiv englez Sherlock Holmes a cărui statuie străduiește la câțiva pași de Madame Tussaud s Museum. În Londra nu te poți rătăci!Nici dacă vrei...deoarece primăria

sau autoritățile au grijă să te sprijine prin multe mijloace.

Ora 8,30 dimineața este ora când toți londonezii se îndreaptă spre locurile de muncă,școală,bussiness deoarece acolo nu stă nimeni degeaba...și toți în același ritm

alert ies din subteran cu o viteză uimitoare pe care ți-o imprimă fără să vrei;ești pur și simplu luat ca de un tsunami și scos afară în stradă. Dacă dintr-o eroare ai greșit sensul spre ieșire ai șansa de 10% să nu întârzi la serviciu sau la cursuri și să nu fii călcat în picioare sau izbit de călătorii extrem de grăbiți care după ce

se lovesc de tine în graba lor vor spune negreșit” SORRY”.Nu ai răgazul necesar să vezi cine te a lovit cu geanta laptop-ului sau umărul deoarece după politicosul” Sorry”dispar ca niste fantome în mulțime. Concluzia este că de la prima ora a dimineții atenția , concentrarea și răbdarea îți sunt solicitate la maxim ca să nu te simți rușinat de erorile care încurcă mai mulți pasageri din neglijența ta.Și dacă acest lucru a avut loc atunci vei fi admonestat tot cu firescul”SORRYYYYYY”.

La intrările și ieșirile din metrou sunt distribuite gratis ziare dimineța și seara:”London evening standard”care te informează în multe limbi europene(nici o publicație nu se găsește în limba română) despre situația economică,creșterea anumitor taxe,eventimente sportive ,noi taxe pentru studii,noi reforme guvernamentale,cele mai recente modele de laptopuri actualizate la zi,de i-pod uri,mobile pagere,electronice,pagini de modă,nunta regală dintre Cathy și prințul William raportul primarului orașului despre stadiul pregătirilor pentru olimpiada din 2012 .Toți călătorii citesc presa gratuită sau de pe pagere și se informează pe parcursul traseului străbătut de metroul curat,cu aer condiționat .Nimeni nu comentează malițios ,nimeni nu se lamentează,nimeni nu are de

spus nimic împotriva nimănui. Și cu toate acestea nu am văzut oameni îngrijorați dar nici fericiți. Zâmbetul este ceva rar pe chipul britanicului ...dar are ceva din seninătatea unui "arian", reflectată în și de ochii albaştri marini sau verzi-smarald. Eticheta,educația nu le permite poate să râdă zgomotos pe stradă sau în locurile publice dar în compensație o fac imigranții al căror număr este imposibil de stabilit și care se pare că au cam...invadat Londra. Înainte de a adresa o întrebare va trebui să te asiguri mai întâi că vorbești cu un britanic și nu cu un indian,chinez,arab,afRICAN ,coreean, filipinez,jamaican sau

cine mai știe ce altă naționalitate care te înțelege dar îți va răspunde într-o engleză greu de înțeles ca să nu spun ...aproape deloc. Atunci m-am simțit tare mândră de naționalitatea mea

și de școala mea românească care m-a învățat să vorbesc corect și fluent limba engleză .

După primele zile am înțeles de ce se grăbeau toți de la metrou spre ieșire : ca să-și servească cafeaua,ceaiul,micul dejun așezați în vitrinele fast food-urilor cu ziarele în mână mușcând grăbit din sandwich

,prăjitură sau sorbind alene din cafeaua comandată în timp ce cu o mână tastează un laptop și o ureche e ocupată cu o conversație telefonică. Magazinele se deschid la ora 10 dar lasă la vedere în fiecare dimineață produse noi din ce în ce mai atractive și cu discount-uri promițătoare. Încet ,încet înainte de deschidere se formează cozi în așteptarea orei de deschidere pentru a apuca o promoție. După ora deschiderii magazinele londoneze deși sunt cele mai scumpe din Europa nu duc lipsă de clienți ,sunt mereu aglomerate iar londonezii pot fi mereu văzuți cu sacoșele pline de cumpărături .

ploi frecvente. Asta și datorită faptului că mai este cea mai uscată lună a anului. Soarele se reflectă în vitrinele magazinelor,pe chipul trecătorilor,pe trotuare,pe excavatoarele și picamele care găuresc și escavează într-un ritm alert contracronometru însoțite de chipurile inginerilor constructori care supraveghează finalizarea noului chip al Londrei pentru Jocurile olimpice din 2012 oraș ce va fi gazdă. Chiar dacă te aștepti să te întâlnești pe stradă cu regina sau vreun prinț...Londra este un oraș cosmopolit cu trecători îmbrăcați "casual", simplu deloc sofisticat aș

Trotuarele bine pavate te îmbie la plimbare fără să simți oboseala. În Londra poți călători mult la pas fără să te simți obosit!Cu cât mergi mai mult cu atât ai dori să vezi mai mult și mai mult ,pământul are ceva mirific acolo,iar cerul un albastru senin în luna mai contrar poveștilor cu ceață și

„copierii” începi să ai dorința de a face ceva : de a merge la studii,la muncă, la un bussiness.

Diminețile mele pe Oxford Street una din arterele centrale ale Londrei ceva ce s- ar putea compara "oarecum" cu Bulevardul Kiseleff" din București dar cu mai multe magazine și centre comerciale

îndrăzni să spun chiar sport ca și atitudinea lor „,confort și relaxare”. Dar dacă ești în vâltoarea dimineților londoneze cu siguranță îți dorești să nu lenevești acasă și prin

pe ambele sensuri de mers în care de ce să nu recunosc îmi verificam ținuta precum Mary Poppins ,apoi îmi îndreptam privirea spre cerul brăzdat de sute de avioane care veneau și plecau din minut în minut. Poluarea fonică și nu numai sunt ceva firesc la Londra spre surprinderea mea ...îmi imaginam garda regală, trăsuri trase de cai ,ceva regal,ceva din poveste,prințese,prinți palate,clădiri impunătoare ...dar modernismul a luat dreptat locul tradiționalului,iar o clădire veche stă umil alături de o piramidă a secolului 21 sau de "London Eye". Și bineînțeles ceea ce este cel mai dificil ca pasager pedestru care vine din altă țară europeană este traficul pe stânga și angajarea în traversarea străzii ca să nu mai spun alegerea stațiilor de autobuz aparent în sens invers(faimoasele autobuze britanice roșii și supraetajate au un confort și spațiu de invidiat).Dar și aceasta face parte din farmecul aerului dimineților londoneze. Străzile și trotuarele deși curate și bine asfaltate au o lipsă:verdeța. Nu întâlnim flori,scuaruri pietonale cu flori sau iarbă dar o găsim în compensare în parcurile imense în care la tot pasul găsești o hartă cu indicatorul:" You are here"ca să te poți orienta ușor spre aleea principală,sau un obiectiv turistic major(deși acolo toate sunt de importanță și frumusețe aparte)sau pur și simplu spre ieșire deoarece ca să străbați un parc londonez îți va trebui câteva ore bune.

Casele sunt alinate și seamănă izbitor de bine unele cu celelalte, au parter și câte un etaj eventual un atic-o mansardă în stilul victorian ,fără garduri înalte între ele doar niște gârduțe simbolice între vecini de

50 cm înălțime înconjurate de verdeță,flori alei îngrijite. Nu au obiceiuri românești de a bate la vecini sau de a sta la poartă sau gard la o" bârfă mică" fie că aproape nu și cunosc vecinii sau pur și simplu nu sunt interesați dacă o casa din vecinătate este închiriată sau locuiesc proprietarii;iar ca să găsești o adresa va trebui să cunoști codul de stradă și numele străzii cu precizie altfel ...nu nimeriști cu ușurință fără date precise adresa căutată .

Fiecare dimineață pe Oxford Street în drum spre cursurile de la Oxford House College m-a încărcat cu energie și abia așteptam să găsesc intrarea între cladirile imense din "glass and concrete" ce aduceau mai degrabă aș putea spune cu New York-ul. Odată ajuns la cursuri am întâlnit profesori fericiți ,plini de viață care –și începeau cursurile cu nou cântând și antrenându-ne ca pe niște copii în jocuri și cântece ,nu ne au întâmpinat cu ostilități și nici cu diferențe din ce stat european venim și chiar știau să-și facă datoria așa cum trebuie. La Londra toată lumea este obligată să ajungă la locul de muncă sau de studii cu 15 minute mai devreme,pauzele se respectă strict nici un minut mai devreme. Nici un minut întârziere!Din prima zi primești anticipat un program scris cu orele și titlurile activităților ce vor fi realizate pe parcursul întregului stagiul de pregătire – program care se respectă în totalitate și cu responsabilitate. Profesorii britanici sunt riguroși și nu se abat de la subiect,nu discută despre monarhie,despre politică,prețuri,nemulțumiri salariale ,imigranții care le

au"umplut" metropola nici despre criză economică,nici situația altor state de parcă ar fi cel mai fericit stat din lume care are de toate ,care e lipsit de griji sau probleme,într-adevăr sunt "insularii" rupti de problemele lumii ...aceasta e problema politicianilor lor ei nu au de să-și facă griji pentru că viața ca cetățean britanic Chiar e lipsită de griji!Profesorii londonezi știu însă să facă cele mai bune recomandări și pot oferi detalii turistice și culturale ca niște adevărași ghizi profesioniști atunci când vine vorba despre muzeele lor istorice,științifice ,de artă dotate cu standarde tehnologice de ultimă generație dare după ce ai vizitat aproape o zi un singur muzeu și timpul ți se pare tot insuficient...te delectează cu un film 4D cu toată istoria Londrei de la formarea ei până în prezent lăsându-ți o amprentă puternică în memorie .

Și la toate acestea mă gândeam în fiecare DIMINEAȚĂ LONDONEZĂ in drum spre cursuri cu soarele care se juca cu fața mea sub azuriul senin al cerului curat ,de neuitat!Și toate acestea le am observat și trăit datorită bursei Comenius(cu bani europeni)prin ANPCDEFP la care poate accesa orice cadru didactic din România care-și dorește o formare profesională la un standard european.

DRAGI CITITORI,

Următorul număr al revistei **ȘCOALA MODERNĂ** va apărea în luna decembrie 2011. Revista poate cuprinde lucrări din diferite domenii, cum ar fi: **management educațional; metodologii instructiv-educative; parteneriate și proiecte; alternative educaționale; școală, cultură și tradiție; sprijin, suport și asistență educațională și psihologică; cercetări, studii etc.**

Materialele vor fi trimise până la data de 20 noiembrie 2011, pe adresa alfa.ccdnt@gmail.com

Cerințe de tehnoredactare:

- **Se trimit doar documente WORD, de maximum 3 pagini, denumite cu titlul lucrării;**
- **Font Arial nr. 10**
- **Spațierea paragrafelor va fi de 1.0 rânduri**
- **Textul trebuie să fie redactat obligatoriu cu diacritice și să conțină la final numele și titlul didactic al autorului, școala și localitatea la care predă acesta**
- **În cazul în care au fost folosite surse bibliografice, în mod obligatoriu acestea trebuie precizate la finalul materialului**

ȘCOALA MODERNĂ

Publicație trimestrială editată de
Casa Corpului Didactic Neamț

Director: prof. Mihaela Sofronia

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Ana Macovei – bibliotecar C.C.D.

Prof. Irina Elena-Roxana – metodist C.C.D.

Prof.Lăcrămioara Tinca – metodist C.C.D.

Carmen Vintu Izabela - informatician C.C.D.

Adresa redacției:

Piatra-Neamț, str. Petru Rareș, nr. 24,

tel. /fax: 0233-223885

E-mail: ccdneamt@gmail.com

ȘCOALA MODERNĂ - publicație trimestrială editată de C. C. D. Neamț
Director: Mihaela Sofronia
mihaela.sofronia@ccdneamt.ro

Colectivul de redacție:
bibliotecar Ana Macovei - ana.macovei@ccdneamt.ro
prof. metodist Elena -Roxana Irina- roxana.irina@ccdneamt.ro
prof. metodist Lăcrămioara Tincă - lacramioara.tinca@ccdneamt.ro
informatician Carmen Vintu Izabela- carmen.vintu@ccdneamt.ro

Adresa redacției: Piatra-Neamț, str. Petru Rareș, nr. 24, tel. 0233-223885
E-mail: ccdneamt@gmail.com

- ISSN 2069 -4504

Responsabilitatea pentru conținutul materialelor publicate
revine exclusiv autorilor.